

til heiðar, bæjarrekstrum eða heimalandasmölu. Sérstaklega er bannað að hund- **121**
beita fénað í rekstri eða smölu að óþörfu. Brot gegn þessu varðar 5 til 50 króna 24. júlí
sekt, nema þyngri hegning liggi við.

60. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða 5—80 króna sekt, nema þyngri hegning liggi
við samkv. lögum. Skal uppljóstrarmaður, ef nokkur er, hljóta helming af sektar-
fénu, en hinn helmingurinn falli í fjallskilasjóð hlutaðeigandi upprekstrarfélags.

61. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið sem
opinber lögreglumál. Þó má, ef hlutaðeigendur koma sér saman um það, skjóta
einstökum ágreiningsatriðum til endanlegra úrslita sýslunefndar.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð fyrir Vestur-Húnavatnssýslu
um fjallskil o. fl. frá 4. sept. 1930.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefir samið og sam-
þykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna til þess að öðlast
gildi þegar í stað og birtist til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. júlí 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um tollmeðferð aðfluttra vara.

122

26. júlí

I. KAFLI

Vöruskrár.

A. Almennar vöruskrár.

1. gr.

Í öllum skipum, sem flytja hingað til lands vörur, sem eiga að flytjast hér úr
skipunum, skulu samkvæmt fyriræmum reglugerðarinnar um tollheimtu og
töllefirlit vera minnst 3 eintök af skráum yfir þessar vörur, og auk þess útdráttir
(sérstakar skrár) yfir þær vörur, sem eiga að affermast á hverri höfn. Skrár þessar
kallast aðalvöruskrár eða farmskrár skipanna.

Ónaðsynlegt er að skráðar séu á farmskrá skipanna venjulegar nauðsynjar
þeirra sjálfra, sem eiga að vera áfram um borð. Þá þarf ekki að skrá á farmskrárnar
hluti, sem farþegar, sem eru með skipunum, hafa meðferðis í ferðatöskum og um-
húðum, þar sem fót þeirra eru geymd og almennt er ekki greitt sérstakt flutnings-
gjald fyrir. Ennfremur þarf ekki að skrá á farmskrárnar hluti, sem skipverjar
hafa í skápum sínum, skipskistum, fatapokum og þess háttar.

2. gr.

Á fyrstu höfn, sem skip tekur, er hefir meðferðis vörur, sem eiga að affermast
hér, skal skipstjóri við aðkomutollafgreiðslu (innklareringu frá útlöndum) sam-

122 kvæmt fyrir mælum reglugerðarinnar um tollheimtu og tolleftirlit afhenda tvö ein-
26. júlí tók af farmskrám yfir allar þær vörur, sem þar skulu skráðar, og auk þess skal hann hafa meðferðis sérstakar skrár (útdrætti) fyrir hverja einstaka höfn, þar sem vörur eiga að affermast. Skulu tollyfirvöldin eða erindrekar þeirra (tollumboðsmenn eða sérstakir tollgæzlumenn) ganga eftir því, að skipstjóri fullnægi þessari skyldu sinni. Hafi skipstjóri enga farmskrá eða aðra jafngóða skrá yfir þær vörur, sem eiga að affermast hér, ekki nægilega mörg eintök af henni eða útdrætti fyrir hverja affermingarhöfn, skal hann eða umboðsmaður hans (afgreiðslumaður skips eða miðlari þess) þegar látinn gera slíkar skrár og útdrætti og jafnframt eftir atvikum látinn sæta áminningu eða sektum fyrir vanrækslu sína. Hafi skipstjóri ekki sjálfur eða umboðsmaður hans eyðublöð undir farmskrár eða útdrætti, skulu þeir látnir gera skrár þessar á afgreiðslueyðublað nr. 28.

Þegar tollyfirvöld eða erindrekar þeirra hafa tekið við framangreindum tveim eintökum af farmskrám yfir allar þær vörur, sem skulu vera á skránum, skulu tollyfirvöldin eða erindrekar þeirra festa hvort eintakið um sig saman og við hvort þeirra vottorð, sem skipstjóri skal skrifa undir, um það, að í skipinu séu ekki aðrar eða meiri vörur, sem eigi að affermast hér á landi og á farmskrám skulu vera, en þær, sem tilgreindar séu á viðfestum farmskrám, sem hann hafi samtímis afhent tolleftirlitinu. Þessar tvær farmskrár, með viðfestum vottorðum, kallast heildarfarmskrár skipsins, og mega tollyfirvöld eða erindrekar þeirra ekki leyfa að afferming hefjist fyrr en gengið er frá heildarfarmskrám eins og hér segir.

Þegar þannig hefir verið gengið frá heildarfarmskrám, skulu tollyfirvöldin eða erindrekar þeirra gæta þess, hvort farmskrárútdrættir þeir, sem eru fyrir hverja einstaka höfn, er skipin eiga að flytja vörur til frá útlöndum, eru samhljóða heildarfarmskránum. Ef skip, sem er í föstum áætlunarferðum milli Íslands og annara landa og útgerð þess skips hefir hér á landi innlendan fyrirvarsmanns, hefir aðkomu (innklareringu frá útlöndum) í Vestmannaeyjum og fer þaðan beint til Reykjavíkur, skal þessi samanburður á heildarskrám og útdráttum gerður í Reykjavík.

Annað eintakið af heildarfarmskránni skal tollyfirvald eða erindrekar þess senda með fyrstu ferð til fjármálaráðuneytisins, en hitt eintakið ber að athugun lokinni að afhenda aftur skipstjóra og vekja um leið athygli hans á því, að honum beri að skila því til tollyfirvaldsins eða erindreka þess á síðustu höfn hér á landi, sem skipið í þeirri ferð flytur vörur til frá útlöndum, en tollyfirvöldin eða erindrekar þeirra á leiðinni þangað skuli þó jafnan hafa aðgang að skránni. Tollyfirvaldinu eða tollumboðsmanninum á síðustu höfn, sem skipið í þeirri ferð flytur vörur til frá útlöndum, ber að senda þetta eintak af heildarskránni til tollstjórans í Reykjavík, sem hefir umsjón með talningu úr skipum, en tollstjórinn sendir þetta eintak að athugun lokinni til fjármálaráðuneytisins.

B. Sérstakar vöruskrár.

3. gr.

Nú eiga að affermast vörur á fyrstu afgreiðsluhöfn skips eða síðari afgreiðsluhöfnum hér á landi, og ber þá skipstjóra samkvæmt fyrir mælum reglugerðarinnar um tollheimtu og tolleftirlit að afhenda við afgreiðslu skips sérstaka skrá (útdrátt úr heildarfarmskránni) yfir þær vörur, sem þar eiga að affermast. Tollyfirvöld eða erindrekar þeirra skulu gæta þess, að skipstjóri fullnægi þessari afhendingarskyldu sinni og láta hann eða umboðsmann hans gera þessar skrár, ef skipstjóri hefir þær ekki meðferðis. Skal tollyfirvöldunum eða erindrekum þeirra að jafnaði ekki heimilt að leyfa, að afferming hefjist fyrr en skipstjóri hefir afhent þessar skrár, og auk þess undirritað vottorð um það, að á þeirri höfn verði ekki affermdar aðrar eða meiri vörur, sem séu eða eigi að vera skráðar á farmskrár skipsins, en þær, sem

tilgreindar séu á viðfestum farmskrám, sem hann hafi samtímis afhent tolleftirlitinu. Ef um er að ræða skip, sem er í föstum áætlunarferðum milli Íslands og annara landa og útgerð þess skips hefir hér á landi innlendan fyrirsvarsmann, mega þessi vottorð, ef það þykir hentugra að dómi tollyfirvalds, vera undirrituð fyrir hönd skipstjóra af afgreiðslumönnum þessara skipa, en þess skal þó jafnan gætt, þegar þannig er frá þessum vottorðum gengið, að afgreiðslumennirnir afhendi farmskrárnar með þessum vottorðum þegar eða skömmu eftir komu skips til hlutaðeigandi hafnar.

122

26. júlí

Eftirlit með affermingu og innheimtu aðflutningsgjalda skal síðan byggt á þessum staðarfarmskrám (útdráttum úr heildarfarmskránum fyrir hverja höfn) og skulu þessar skrár tilheyra skjalasafni embættanna, og skal skráð á þau með bleki eftir því, sem vörur eru tollafgreiddar, annaðhvort þann dag, sem aðflutningsgögn eru afhent til tollmeðferðar, eða númer tollafgreiðsluseðilsins, þar sem slíkir seðlar eru gefnir út fyrir vörum, sem koma til tollmeðferðar.

Um hver áramót skal hvert tollyfirvald taka upp úr staðarfarmskránum á afgreiðslueyðublað nr. 28 allar þær vörusendingar, sem þá eru ótollafgreiddar, og skal gera eftirstöðvaskrá þessa í tveimur eintökum. Annað eintakið skal senda með fyrstu ferð fjármálaráðuneytinu, en hinu eintakinu skal tollyfirvaldið halda eftir og skal það vera grundvöllur undir tollheimtu hans og tolleftirliti með þeim sendingum, sem á skránum eru.

4. gr.

Ef islenzkt fiskveiðaskip hefir meðferðis nauðsynjar til skipsins sjálfs, sem eiga að fara í land og ekki eru umfram það, sem hæfilegt má teljast, þykir nægilegt, að skipstjóri skrái nauðsynjar þessar á afgreiðslueyðublað nr. 1, en þegar svo ber undir, skal gera eftirrit af eyðublaði þessu útfylltu, og skal hlutaðeigandi tollstofnun halda eftirritinu eftir og geyma það meðal embættisskjala sinna, en senda fjármálaráðuneytinu frumritið með fyrstu ferð.

5. gr.

Á þeim höfnum, þar sem er sérstök tollgæzla, skulu tollgæzlumennirnir halda sérstaka bók (farangursbók) yfir allan þann farangur, sem tekinn er í tollgæzlastöðina eða annan þann stað, sem tolleftirlit er framkvæmt, og skal færa í bókina þessi atriði:

1. Afgreiðslunúmer fyrir hvert ár.
2. Merkin á farangrinum.
3. Stykkjatölu.
4. Innihald.
5. Kvittun viðtakanda.
6. Hver afhenti viðtakanda farangurinn.
7. Númer á tollreikningi, ef í farangri hafa verið tollskyldar vörur.
8. Athugasemdir.

Um hver mánaðamót skal gera eftirrit af farangursbókinni yfir þann farangur, sem hefir verið færður inn í bókina í mánuðinum, sem er að enda, og skal senda fjármálaráðuneytinu eftirritið með fyrstu ferð.

6. gr.

Ef viðtakandi vöru er ekki á þeirri tollhöfn, sem vara er skrásett til eða vara er affermd, en vöruflytjandi (útgerð skips, umboðsmenn hennar eða skipstjóri) óskar að senda vöru áfram til viðtakanda, er sá framhaldsflutningur heimill, ef fullnægt er fyrir mælum 47. gr. reglugerðarinnar um tollheimtu og tolleftirlit. Þegar þeim fyrir mælum hefir verið fullnægt, skal tollyfirvald eða tollumboðsmaður gefa

122 út umhleðslutollbréf (bréf um tollvörur, sem sendar eru milli tollhafna, afgreiðslu-
 26. júlí eyðublað nr. 20) til tollfyrvaldsins eða tollumboðsmannsins á ákvörðunartollhöfn varanna og skal tollbréf þetta þríritað. Efstu tvö eintökin skulu send með vörunni. Öðru þeirra eða hvíta eintakinu skal tollfyrvaldið eða tollumboðsmaðurinn á ákvörðunartollhöfninni halda eftir og láta það fylgja staðarfarmskránum, en hitt skulu þeir með áritaðri viðtökuviðurkenningu endursenda með fyrstu ferð til tollfyrvaldsins eða tollumboðsmannsins, sem sendi umhleðslubréfið með vörunni til ákvörðunartollhafnarinnar. Þriðja eintakinu, sem er fast í bréfaheftinu, skal tollfyrvaldið eða tollumboðsmaðurinn á þeim stað, sem varan er send frá, halda eftir og færa inn á það daginn, þegar þeir taka á móti eintakinu, sem tollfyrvaldið eða tollumboðsmaðurinn á þeim stað, sem varan var send til, endursenda það með áritaðri viðtökuviðurkenningu.

II. KAFLI

Aðflutningsskýrslur.

A. Hin almenna aðflutningsskýrsla.

7. gr.

Þegar talað er um hina almennu aðflutningsskýrslu, er átt við þá aðflutnings-
 skýrslu, sem er með þeirri sérstöku gerð, að hún er á samfestum blöðum, sem eru rifgötuð í annan endann þannig, að annað blaðið er undir tollskýrslu, en hitt blaðið undir hagskýrslu. Skýrslan, sem skal vera rituð á þar til gerð eyðublöð, verður þannig tvirituð.

Þessi atriði skulu tilgreind í hinni almennu aðflutningsskýrslu:

1. Með hvaða skipi vörunar hafa komið til þeirrar tollhafnar, sem vörunar eiga að koma til tollmeðferðar, hvaða tollhöfn það sé og hvenær skipið hafi komið þangað. Ef við samanburð við farmskrár kemur í ljós, að þessi atriði eru ekki rétt tilgreind í skýrslunum, skulu tollstarfsmenn leiðrétta þessi atriði í skýrslunum. Um leið og þessi atriði eru borin saman við farmskrá og fært er inn á hana, skal skrifa inn á skýrslurnar, bæði tollskýrslueintakið og hagskýrslueintakið, farmskrár-númerið.

2. Hvaða skjöl um hinar aðfluttu vörur eru lögð fram með aðflutningsskýrslunni. Skal tilgreina tölu, tegund og dagsetningu hvers skjals fyrir sig.

3. Ásigkomulag sendingar, en þar til telst:

a. Tala og tegund stykkja (collia). Með tegund stykkja er átt við það, hvort um sé að ræða kassa, poka, tunnur o. s. frv.

b. Merki og númer á stykkjum. Ef vörur eru í umbúðum, skal tilgreina merkin og númerin á umbúðunum, en ella þau merki og númer, sem eru á vörunum. Merkin og númerin eru að jafnaði tilgreind á farmskirteinum eða fylgibréfum og verða þau því að sjálfsögðu oftast tilgreind af viðtakanda eftir þeim skjölum.

4. Brúttóþyngd eða þyngd vöru með umbúðum. Tilgreina skal brúttóþyngd í kílóum.

Þegar svo stendur á, að í sömu sendingu, sem samanstandur af fleiri stykkjum (collium), eru vörur, sem falla undir fleiri en einn tollskrárlíð, er það sameiginlegt um hina tvo ný umtöluðu líði nr. 3 og 4, að gæta verður þess vandlega, að fram komi í skýrslunni hvaða vörur eru í hverju stykki og brúttóþyngd hvers stykkis fyrir sig. Það hefir sérstaklega þýðingu, ef ókunnugt er um nettómagnið, því að ef kunnugt er um brúttóþyngd og innihald hvers stykkis, er oft hægt að áætla nettómagnið eftir þeim atriðum.

5. Kaflann og númerið, sem hver einstök vara fellur undir eftir tollskránni. Ef vara fellur bæði undir tollskrána sjálfa í 1. gr. og undir vöruskrána í 27. gr. tollskrárlaganna, skal tilgreina hvað upp af öðru í sömu línu, fyrst og neðar kaflann og númerið eftir tollskránni sjálfri í 1. gr. og síðan og ofar 27. gr. og númerið eftir vöruskránni, sem tilheyrir þeirri grein. **122**

26. júlí

6. Tegund hvernar einstakrar vöru með viðeigandi heiti eftir tollskránni eða stafrófsskránni, sem henni fylgir. Annars það verzlunarheiti, sem almennt er notað um vöruna í kaupum og sölum, ef heiti þetta felur í sér upplýsingar um úr hverju varan er. Ef um er að ræða lifandi skepnur, skip, báta, bifreiðar, vagna, vélar, hljóðfæri eða pör af skófatnaði, skal einnig tilgreina fjölda þessara vara.

7. Nettómagn hvernar einstakrar vöru, en nettómagnið skal tilgreint með lítratölu, ef tollur er miðaður við hana, með teningsfetafjölda, ef tollur er miðaður við hann og kílóatölu í öllum öðrum tilfellum. Ef ekki er kunnugt um nettómagn, skal áætla það.

8. Hagskýrsluverð hvernar einstakrar vöru, en hagskýrsluverð er það verð í heilum íslenskum krónum, sem kaupandi aðfluttrar vöru greiðir fyrir hana komna hingað til lands. Ef borgun fyrir vöru hefir ekki farið fram, þegar aðflutningskýrsla er gefin, skal tilgreina sem hagskýrsluverð þá upphæð í heilum íslenskum krónum, sem innflytjandi á að greiða fyrir vöruna komna hingað til lands, og ef greiðsla á að fara fram í erlendri mynt, skal breyta hinni erlendu greiðslufjárhæð í innlenda fjárhæð og skal farið eftir dagssölugengi á umræddri erlendri mynt þegar skýrslan er gefin, og skal tilgreint í skýrslunni hvað dagsölugengið sé. Umbúðirnar eru venjulega seldar með vörunum og þá reiknaðar með í verði þeirra. Annars skal setja sem sérstaka athugasemd verð umbúðanna. Ef vara er flutt inn án þess að vera keypt, s. s. ef um er að ræða gjöf, endursending o. s. frv., skal ekki tilgreina neitt hagskýrsluverð, heldur skal geta þess í hagskýrsluverðsdálginum, að um sé að ræða gjöf, endursending o. s. frv. Ef vara kemur úr aðgerð, skal tilgreina sem hagskýrsluverð aðgerðarkostnaðinn, að viðbættum sendingarkostnaði báðar leiðir, en geta verður þess greinilega, að um sé að ræða viðgerðarkostnað, en ekki innkaupsverð.

Eins og fyrr segir skal tilgreina hagskýrsluverð hvernar einstakrar vöru, en með hverri einstakri vöru er átt við vöru, sem fellur undir sérstakt tollskrárnúmer. Nú er það oft svo, enda í sumum tilfellum venja, að flutningsgjald og annar sendingarkostnaður er ákveðinn og tilgreindur í einu lagi fyrir hverja vörusendingu, enda þótt í henni séu sundurleitar vörur, þegar um slíkan ósundurliðaðan flutningskostnað fyrir sundurleitar vörur er að ræða, skal viðtakandi, ef fyrir liggja upplýsingar um verð hvernar einstakrar hinna sundurleitu vara á innkaupsstað, skipta hinum ósundurliðaða flutningskostnaði niður á hverja einstaka vöru í sendingunni, eftir hlutfalli því, sem er á milli verðs varanna innbyrðis þar, og má t. d. gera þetta með venjulegum hlutfallareikinngi, og til þess að sjáist hvað við sé átt með honum og hvernig að þessu skuli farið, skal hér tekið einfalt dæmi, sem hér getur átt við:

122 Samanlagt ósundurliðað flutningsgjald, váttrygging og vörumiðlun kr. 560.
26. júlí

Vöruhegundir í sendingunni		Verð varanna á innkaups- stað		Niður- staðan af þrilið- unni		Flutnings- kostnaður- inn sundur- liðaður		Verð varanna á innkaups- stað	Hagskýrslu- verð varanna
Netagarn	(2 %)	602	×	0.27	=	163	+	602	= 765
Glóðarnet	(8 %)	423	×	„	=	114	+	423	= 537
Hörléreff	(10 %)	158	×	„	=	43	+	158	= 201
Ullarfataefni	(15 %)	270	×	„	=	73	+	270	= 343
Vaxdúkur	(30 %)	333	×	„	=	90	+	333	= 423
Burðarnet	(40 %)	286	×	„	=	77	+	286	= 363
		2072				560		2072	2632

2072) 560.00 (0.27
4144
14560
14504
56

Reikna skal dæmið í heilum íslenskum krónum. Ef því flutningskostnaðurinn eða einhver hluti hans er tilgreindur á framlögðum aðflutningsskjölum í erlendri mynt, verður að breyta hinni erlendu fjárhæð áður en dæmið er reiknað. Síðan skal, eins og sagt var, reikna dæmið í heilum krónum, en 50 aurar og stærri brot úr krónu skal talið sem heil króna, en minna broti skal sleppt.

Ef ekki er tilgreint í aðflutningsgögnum nema heildarverðið, skal skipta því á hinar einstöku vörur eftir áætlun.

Hagskýrsluverð vöru og tollverð hennar getur verið það sama, en þarf alls ekki að vera það.

9. Tollverð vöru, en það er það verð, sem greiða skal af verðtoll. Ákvæðin um það eru í 10., 12., 18. og 4. gr. tollskrárlaganna.

Það gildir sem almenn regla, að tollverð vöru er verð hennar í útflutninglandinu, að viðbættu, ef það er þá ekki innifalið í verðinu:

- útflutningsgjaldi, ef það hvílir á vöru,
- verðmæti innri og ytri umbúða,
- flutningsgjaldi og öðrum sendingarkostnaði, s. s. váttryggingu, flutningsmiðlunargjöldum (speditionskostnaði) o. þ. h. (t. d. umboðslaunum eða annarri þóknun fyrir innkaup vöru), sem fellur á vöru þar til hún er affermd á ákvörðunarstað.

Frá þessari almennu reglu um tollverðið eru þessar undantekningar:

a. Undantekningar til hækkunar.

a. Nú er vara seld undir almennu heildsöluverði á samskonar vörum eða vörum af svipuðu tagi til útflutnings á þeim stað og tíma, sem sala fór fram, og er þá tollverðið hið almenna útflutningsverð, en með almennu útflutningsverði í þessu sambandi er átt við almennt gildandi markaðsverð til útflutnings í heildsölu. Þó að greitt sé flutningsgjald, sem er undir almennu flutningsgjaldi (þ. e. flutningsgjaldi samkvæmt gjaldskrá eða almennt gildandi taxa án sérstaks afsláttar), eða þó að greiddur sé annar sendingarkostnaður, sem er undir almennum sendingarkostnaði, skal allt að einu hið almenna flutningsgjald eða annar almennur sendingarkostnaður talinn í tollverðinu.

β. Afsláttur og annar frádráttur, sem kaupanda aðfluttrar vöru er veittur, skal vera innifalinn í tollverði vöru. Þó er tollyfirvaldi heimilt í samráði við fjármálaráðuneytið að sleppa við verðtoll samningsafslætti, sem almennt er veittur frá brúttó- eða verðlistaverði í verzlunarviðskiptum af vissu lagi, en samningsafsláttur eða heildsöluafsláttur er sá hundraðshlutaafsláttur frá smásöluverði eða verðlista- verði, sem af birgðaheildsala er veittur útsölumanni eða iðnrekanda í sömu vöru- grein. Upphæð afsláttarins er stundum miðuð við viðskiptin í heild eða magn vöru- slatta þess, sem tekið er við til útsölu.

γ. Ef ekki fást fullnægjandi gögn um verð vöru, skal tollverðið vera verð, sem svarar til söluverðs samskonar vöru eða vöru af svipuðu lagi, með umbúðum, en án tolls, frá heildsala til smásala hér á landi á þeim tíma, sem vara fer til tollmeðferðar. Þessi regla gildir einnig eftir því, sem við á, um vörur þær, sem falla undir við- skiptasamkomulagið við Breta.

δ. Ef verð vara, sem greiða ber af misháan verðtoll, er tilgreint á framlögð- um aðflutningsskjölum í einni fjárhæð, er tollverð allra varanna hin ósundurlið- aða fjárhæð. Þetta gildir þó ekki um ósundurliðaðan flutningskostnað fyrir sundur- leitar vörur, ef viðtakandi hefir afhent til tollmeðferðar vörureikning, sem að minnsta kosti tilgreinir verð hverrar einstakrar hinna sundurleitu vara á innkaups- stað, en þá skulu tollstarfsmenn við verðtollsákvörðunina skipta hinum ósundurlið- aða flutningskostnaði niður á hverja einstaka vöru í sendingunni eftir hlutfalli því, sem er á milli verðs varanna innbyrðis á sölustað, sbr. það, sem segir um þetta undir nr. 15 í 40 gr. hér á eftir.

b. Undantekningar til lækkunar.

a. Meðan viðskiptasamkomulagið við Bretland nr. 106/1933 er í gildi, er toll- verð vara þeirra, sem um ræðir þar og undir nr. 1—20 í 18. gr. tollskrárlaganna, verð varanna kominna í farartæki, sem flytur þær hingað til lands. Það verður þó að tilgreina hið sérstaka tollverð þessara vara skýrt og greinilega í vörureikningi, aðflutningsskýrslu og öðrum framlögðum skjölum og gögnum. Ella kemur til greina ákvæðið hér að framan í þessari grein nr. 9að. Reglan um almenna útflutnings- verðið gildir um vörur þær, sem falla undir nr. 1—20 í 18. gr. tollskrárlaganna. Sérreglan um fob-verð sem tollverð gildir ekki um vörur þær, sem taldar eru undir nr. 21 og 22 í 18. gr. tollskrárlaganna, svo að tollverð þeirra vara er verð varanna kominna hingað til lands.

β. Að því er varðar tollverð gildir sú sérregla um muni — að undanteknum íslenskum skipum og bátum —, sem sendir hafa verið til útlanda til viðgerðar, þvotta, bleikjunar, litunar, gyllingar, silfrunar eða annarar aðvinnslu, að tollverð þeirra er aðeins aðvinnslukostnaðurinn, að viðbættum sendingarkostnaðinum báðar leiðir, ef fullnægt er þessum skilyrðum:

x. Að mununum sé framvísað fyrir tollstarfsmanni áður en þeir fara á skips- fjöl eða eru afhentir í pósthús,

y. við útflutning munanna sé afhent á tollskrifstofu eða í pósthús tvírituð út- flutningsskýrsla, þar sem skráð er nákvæm lýsing á mununum og á hverju aðgerð eigi fram að fara, og útflytjandi haldi eftir öðru skýrslueintakinu, sem sé með árituðu vottorði tollstarfsmanns um það, að mununum hafi verið framvísað fyrir honum og að hann hafi sannfært sig um að lýsing útflytjanda á mununum sé rétt,

z. við endurinnflutning munanna sé hinu áritaða útflutningsskýrslueintaki framvísað og það afhent við tollafgreiðslu,

þ. að munirnir hafi ekki breytt svo eðli sínu við aðvinnsluna, að úr hafi orðið nýir hlutir.

γ. Ef vara er send lengra en til fyrstu tollhafnar, er hægt hefði verið að afferma hana, má draga frá flutningsgjaldauka þann og sendingarkostnað, sem sá fram-

122 haldsflutningur hefir valdið, ef gerð er fullnægjandi grein fyrir þeim kostnaðar-
26. júlí auka með framlögðum sönnunargögnum og vísað til þeirra í aðflutningsskýrslunni. Þá skal og heimilt að draga frá þann hluta flutningsgjalds, sem greiddur er vegna slæmrar aðstöðu við affermingu, eða vegna þess að skip affermir á fleiri höfnum en einni, ef gerð er fullnægjandi grein fyrir þeim kostnaðarauka á sama hátt og sagt var um fyrgreindan flutningsgjaldauka og sendingarkostnað.

c. Aðrar undantekningar.

a. Nú er vara seld til síðari afhendingar á tilteknum tíma, og er þá tollverðið verð, sem á þeim tíma, sem kaup eru gerð, er hið almenna verð til afhendingar á hinum tiltekna tíma.

β. Ef vara er ekki endanlega seld hingað til lands, er tollverðið verð vörunnar á þeim stað og tíma, sem vara er send, en verð þetta má þó ekki vera lægra en almennt heilðsöluverð á samskonar vörum eða vörum af svipuðu tagi til útflutnings á hinum tiltekna stað og tíma. Síðastnefnd regla gildir um vörur, sem innfluttar eru til útibúa eða umboðsaðila fyrir útlend fyrirtæki eða aðra aðila í útlöndum, og skiptir ekki máli, hvort umboðsaðilarnir koma fram í nafni umbjóðanda síns eða í eigin nafni.

Ef í verðum þeim, sem um ræðir í hinum tveimur síðastskráðu liðum merktum *a* og *β*, er ekki innifalinn kostnaður sá, sem talinn er í upphafi þessa töluliðs undir liðunum *a*, *b* og *c* (útflutningsgjald, ef það hvílir á vöru, o. s. frv.), sbr. reglurnar hér að framan undir nr. 9a_a um almenna sendingarkostnaðinn, skal hann jafnan talinn með í þeim tollverðum, sem greiða skal af.

γ. Ef hvorki fást fullnægjandi gögn um verð vöru né verð samskonar vöru eða vöru af svipuðu tagi frá heilðsala til smásala hér á landi á umræddum tíma, er gerður munur á því, hvort um er að ræða að mun skemmdar vörur, venjulegar verzlunarvörur að dómi tollyfirvalda eða vörur, sem að þeirra dómi verða ekki taldar venjulegar verzlunarvörur, en til verzlunarvara í þessu sambandi teljast ekki aðeins vörur, sem inn eru fluttar til að selja þær, heldur einnig vörur, sem innflytjandi ætlar að nota við starfrækslu sína hér, ef vörur þessar eru keyptar erlendis eða fengnar í skiptum. Hinsvegar teljast ekki verzlunarvörur í þessu sambandi vörur, sem út hafa verið fluttar og koma hingað aftur vegna þess, að þær hafa ekki selst eða af öðrum orsökum, gjafir, vörusýnishorn og því líkt. Ennfremur vörur, sem ferðamenn hafa keypt erlendis til eigin nota og hafa með sér, er þeir koma hingað. Aftur á móti teljast hlutir, sem aðra hluti á að gera eftir (Modeller, fyrirmyndir) til venjulegra verzlunarvara.

x. Um venjulegar verzlunarvörur og vörur, sem eru að mun skemmdar, gildir sú regla, þegar ekki fást framangreind gögn eða upplýsingar og viðtakandi ákveður að taka vörurnar, að tollverð þeirra skal ákveðið með matsgerð á kostnað viðtakanda, en viðtakandi skal gera skriflega kröfu um slíkt mat til tollyfirvalds áður en það afhendir eða samþykkir að afhenda megi viðtakanda vörurnar. Eftir að fram er komin krafa um mat skal tollyfirvald gera ráðstafanir til að mat verði framkvæmt, en það skal gera einn eða fleiri sérfróðir, ef við verður komið, og óvilhallir dómkvaddir menn, og skal hann eða þeir tilkynna viðtakanda og tollyfirvaldi, hvar og hvenær matsgerð skuli fara fram. Matsmenn skulu ákveða verðið eftir framanskráðum reglum um tollverðið eftir því, sem við verður komið. Ákvæði 29. gr. laga nr. 63/1937, um tollheimtu og tolleftirlit, gilda um matskostnað, en það vill segja, að vörurnar eru að veði fyrir matskostnaðinum, og hefir eigandi ekki rétt til að ráða yfir vörunum fyr en búíð er að greiða matskostnaðinn. Veðrétturinn helst eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda.

y. Um vörur, sem að dómi tollstarfsmanna verða ekki taldar venjulegar verzlunarvörur, gildir sú regla, þegar ekki fást framangreind gögn og upplýsingar, að

þær skulu metnar af tollstarfsmönnum. Ef viðtakandi telur sig ekki geta sætt sig við þetta mat tollstarfsmanna, getur hann gert kröfu um mat á vörunni og gilda um það mat sömu reglur og um mat það, sem um ræðir hér næst á undan í þessari grein undir nr. 9cγx, að öðru leyti en því, að viðtakandi skal því aðeins greiða matskostnað, að matsverð verði hærra en verð það, sem hann gaf upp. Ella fellur matskostnaður á rikissjóð.

Tollverðið skal tilgreint á hinni venjulegu aðflutningsskýrslu í þeirri mynttegund, sem tilgreind er á aðflutningsskjölum þeim, sem eru lögð fram með skýrslunni, s. s. í vörureikningi, farmskírteini eða reikningi yfir farmgjald, váttryggingarskírteini eða reikningi yfir váttryggingu o. s. frv. Ef á öllum framlögðum skjölum, sem skipta máli um tollverðið, er ekki tilgreind sama mynttegund, svo sem annarsvegar getur verið um innkaupsverðið á vörureikningnum og hinsvegar um kostnaðarupphæðina á flutningsmiðlunarreikningnum, skal tilgreina hverja myntupphæð fyrir sig í hverjum undirliðanna og til viðbótar henni myntheitið, t. d. kr., £, § o. s. frv. Ef tvær myntupphæðir þurfa að koma í sömu línu, skulu þær tilgreindar hvor upp af annari með samdráttarmerki, en geta skal mynttegundarinnar við hvora upphæðina um sig. Undirliðir tollverðsins eru þessir og skal fylla þá út eftir því, sem við á:

a. Verð vara á sölu- eða sendingarstað, þó ekki lægra en almennt gildandi markaðsverð í heildsölu án sérstaks afsláttar eða annars frádráttar með umbúðum og öðrum kostnaði þar. Ef markaðsverðið er hærra, skal innflytjandi gefa upplýsingar um verðið eftir beztu vitund. Sama gildir, ef hann brestur upplýsingar um verðið.

β. Flutningsgjald samkvæmt gjaldskrá eða almennt gildandi taxa án sérstaks afsláttar.

γ. Váttrygging, vörumiðlun (spedition), umboðslaun eða þóknun fyrir innkaup og annar kostnaður á leiðinni hingað til lands án sérstaks afsláttar.

δ. Samanlagt almennt verð varanna kominna hingað til lands.

10. Hvenær kaup voru gerð, s. s. pöntun eða tilboð samþykkt o. s. frv.

11. Hvernig vörurnar eru seldar og á hvaða höfn eða stað, s. s. cif Reykjavík, fob Bergen o. s. frv.

12. Í hvaða mynt er reiknað á innkaupsreikningi (fakturu).

13. Í hvaða landi vörurnar eru keyptar.

14. Upprunaland varanna. Við náttúruafurðir, s. s. korn og kaffi, skal tilgreina framleiðslulandið, en við iðnaðarvörur, s. s. tilbúinn áburð, hreinsaðan sykur, skal tilgreina landið, þar sem síðasta aðvinnsla fór fram, en þar með telst ekki þökkun, flokkun eða blöndun.

Þá skal koma í aðflutningsskýrslunni yfirlýsing innflytjanda eða umboðsmanns hans um það,

1. að hinsvegar á skýrslueyðublaðinu tilgreindir vörureikningar (fakturur), sem afhentir eru með aðflutningsskýrslunni, eigi við vörur þær, sem tilgreindar eru í skýrslunni,

2. að vörureikningarnir og önnur framlögð skjöl og gögn um kostnaðinn á leiðinni hingað til lands séu rétt,

3. að framlögð skjöl og framanskráð skýrsla á eyðublaðinu um hagskýrsluverðið tilgreini, hvað vörurnar kosta komnar hingað til lands í tilgreindri mynt,

4. að frá hagskýrsluverðupphæðinni eða upphæðunum á framlögðum skjölum sé ekki reiknaður afsláttur fyrir borgun út í hönd eða annar sérstakur afsláttur eða annar frádráttur, sem ekki er tilgreindur á skjölunum,

5. að ekki sé kunnugt um það, að verð það, sem tilgreint sé í vörureikningunum, sé lægra en almennt gildandi markaðsverð í heildsölu á tilsvarendi magni af samskonar vörum eða vörum af svipuðu tagi til útflutnings á þeim stað og tíma, sem sala fór fram, eða ef sala hefir ekki farið fram, þegar vara var send. Skal strika út annaðhvort orðin: „sala fór fram“ eða „vara var send“, eftir því, hvort við á.

122

26. júlí

8. gr.

Ef verð það, sem tilgreint er í aðflutningsskýrslu og staðfest er með framlögðum skjölum, er ekki rétt tilgreint, er í 14. gr. tollskrárlaganna gerður munur á því, hvort hið ranga verð er tilkomið vegna misskilnings á ákvæðunum um tollverðið eða hvort það er of lágt tilgreint af öðrum ástæðum.

1. Í fyrra tilfellinu, eins og er ef t. d. að váttrygging væri ekki talin með í hinu uppgefna verði, skulu tollstarfsmenn leiðrétta verðið eftir fyrir mælunum um tollverðið.

2. Í síðara tilfellinu, eins og er ef t. d.

að verð vöru er óeðlilega lágt og það er staðfest af vörureikningaæftirlitinu, að tilgreint er lægra flutningsgjald en flutningsgjald samkvæmt gjaldskrá eða samkvæmt farmskrá,

að vara er talin seld cif, en farmgjaldið er ógreitt samkvæmt farmskrá,

að vara er talin flutt hingað óváttryggð,

að heildarverðið, sem tilgreint er á vörureikningi, er lægra en tilsvarandi einingarverð á reikningnum,

skulu tollstarfsmenn hækka verðið að því skapi, sem þeir telja rétt.

Ef viðtakandi telur sig ekki geta sætt sig við hið hækkaða verð, sem tollstarfsmenn setja þannig á vöru, getur hann gert kröfu um mat á vörunni og gilda um það mat sömu reglur og um mat það, sem um ræðir undir nr. 9c_γ í 7. gr. hér að framan.

Ef það kemur í ljós við tollunina, að aðflutningsskýrsla og þau skjöl, sem viðtakandi hefir lagt fram til staðfestingar því verði, sem tilgreint er í aðflutningsskýrslunni, eru röng, og tollstarfsmennirnir telja sér ekki fært að ákveða verð vöru til verðtollsákvörðunar, skulu þeir samkvæmt heimild í 2. mgr. 14. gr. tollskrárlaganna fá það ákveðið með matsgerð á kostnað viðtakanda, en um slíkt mat koma til greina sömu reglur og gilda um mat það, sem um ræðir undir nr. 9c_γ, að öðru en því, að viðtakandi gerir að sjálfsögðu ekki kröfu um slíkt mat.

9. gr.

Ef gefin er röng aðflutningsskýrsla um verð vöru, varðar það samkvæmt 1. mgr. 17. gr. tollskrárlaganna allt að fimmtánfaldri þeirri upphæð, sem höfð hefir verið eða hafa hefði mátt af ríkissjóði vegna hinnar röngu skýrslu.

Auk þessarar refsingar má samkvæmt 3. mgr. 17. gr. tollskrárlaganna svipta þann, sem verður sekur um brot það, sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, leyfi til verzlunar um tiltekinn tíma, eða æfilangt, ef brot er margítrekað.

Ákvæði þessarar greinar taka að sjálfsögðu ekki til auðsýnilegra reiknings-skekkja eða til tollverðs eða hluta þess, sem greinilega er tilgreint í aðflutningsskjölum, sem fylgja aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar, en aðeins fyrir aðgæzlu-leysi hefir ekki verið tekið rétt upp í skýrsluna.

10. gr.

Þegar tollstarfsmenn taka við hinni almennu aðflutningsskýrslu skulu þeir gæta þess, að bæði eintökin af skýrslunni, bæði tollskýrslueintakið og hagskýrslueintakið, séu að öllu leyti samhljóða. Eins skulu þeir gæta þess við leiðrétting aðflutningsskýrslunnar, að leiðrétta bæði tollskýrslueintakið og hagskýrslueintakið, og að leiðréttingarnar á báðum þessum eintökum verði samhljóða.

Þó að það sé regla um aðflutningsskýrslur yfirleitt, að þær skuli mánaðarlega sendar til fjármálaráðuneytisins sem fylgiskjöl með tollbókinni, gildir fyrir kaupstaðina sú sérregla um hina almennu aðflutningsskýrslu, að hagskýrslurnar skulu vikulega teknar frá tollskýrslunum og sendar hagstofunni, en um leið og það er

gert, skal stimplað með þar til gerðum stimpli á tollskýrslurnar, að hagskýrsla hafi verið send hagstofu.

122
26. júlí

B. Hinar sérstöku aðflutningsskýrslur.

11. gr.

Í a—d lið 2. gr. tollskrárlaganna eru ákvæðin um tollfrelsi fyrir áhöld og innstæðumuni í farartækjum, sem koma hingað til lands frá útlöndum, vistir og aðrar nauðsynjar í slíkum farartækjum, farangur starfsmanna í þeim og um farm, sem óaffermdur á að fylgja farartækjunum aftur til útlanda.

Um skýrslur yfir þessar vörur vísast til reglugerðarinnar fyrir tollgæzluna.

12. gr.

Í e-lið 2. gr. tollskrárlaganna er ákvæðið um tollfrelsi fyrir vanalegan farangur farþega, en með vanalegum farangri farþega eða ferðamanna er átt við fatnað og aðrar ferðanauðsynjar, sem farþegarnir hafa meðferðis, að svo miklu leyti, sem tollstarfsmenn telja þennan farangur til eigin nota farþeganna á ferðalaginu.

Ef vanalegur farþegafarangur hefir verið settur á farmskrá, skal hlutaðeigandi viðtakandi gefa svo látandi yfirlýsingu um farangurinn:

Ég undirritaður lýsi því hér með yfir og legg við drengskap minn, að neðangreindir munir, sem komu hingað með skipinu þann, farmskr. nr., og ég geri kröfu til að verði taldir tollfrjálsir samkvæmt e-lið 2. gr. tollskrárlaganna, eru ferðanauðsynjar mínar, og að munir þessir eru einungis ætlaðir til minna eigin nota á ferðalaginu:

(Tala og tegund stykkja (collia), merki og númer á stykkjum, þungi og tegund muna (innihald hvers stykkis, þ. e. collis).)

Fyrir neðan undirskrift viðtakanda skal vera vottorð tollstarfsmanns, sem skoðar munina, um það, að hann telji þá tollfrjálsa samkvæmt e-lið 2. gr. tollskrárlaganna, en nánari ákvæði um það, hvaða munir séu tollfrjálsir samkvæmt umræddum e-lið 2. gr. tollskrárlaganna, eru í reglugerðinni fyrir tollgæzluna.

13. gr.

Í g-lið 2. gr. tollskrárlaganna eru ákvæðin um tollfrelsi fyrir heimilismuni manna, sem flytja vistferlum hingað til lands frá útlöndum, og hvaða skilyrði þurfi að vera fyrir hendi fyrir því tollfrelsi, en með heimilismunum er átt við húsgögn, rúmföt, eldhúsáhöld o. s. frv. Bifreiðar og bifhjól teljast ekki til heimilismuna.

Aðflutningsskýrsla sú, sem viðtakandi umræddra heimilismuna skal gefa um þessa muni, skal vera svo látandi:

Ég undirritaður, sem er að flytja vistferlum hingað til lands til að setjast hér að um lengri óákveðinn tíma, lýsi því hér með yfir og legg við drengskap minn, að neðangreindir munir, sem komu hingað með skipinu þann farmskr. nr., eru heimilismunir mínir, sem ég (og fjölskylda mín) hefi (höfum) átt og notað allt undanfarið ár á heimili mínu (okkar) í (viðkomandi útl-land), en þar hefi ég (og fjölskylda mín) verið búsettur (búsett) undanfarin (lengd búsetutímans) Muni þessa, sem ég geri kröfu til að verði taldir tollfrjálsir samkvæmt g-lið 2. gr. tollskrárlaganna, ætla ég (og fjölskylda mín) einnig að nota á heimili mínu (okkar) hér á landi:

(Tala og tegund stykkja (collia), merki og númer á stykkjum, þungi og tegund muna (innihald hvers stykkis (collis).)

Skilyrði fyrir tollfrelsi heimilismunanna er til viðbótar því, sem felst í skýrsluformálanum, að munirnir beri það með sér, að þeir séu notaðir. Tollstarfsmenn skulu ganga úr skugga um að svo sé.

- 122 Fyrir neðan undirskrift viðtakanda heimilismunanna skal vera vottorð tollstarfsmanns þess, sem skoðar munina, um það, að hann telji þá tollfrjálsa samkvæmt umræddum g-lið 2. gr. tollskrárlaganna.

14. gr.

Samkvæmt h-lið 2. gr. tollskrárlaganna eru vörur til sendiherra, sendiráða og sendiræðismanna erlendra ríkja tollfrjálsar, enda afhendi þeir tollyfirvaldi við afhending eða samþykki til afhendingar varanna yfirlýsingu um það, að vörurnar verði notaðar við starfsemi þeirra hér, vegna risnu þeirra og húshalds eða séu til þeirra eigin nota eða skylduliðs þeirra. Skulu yfirlýsingar þessar tilgreina tölu og tegund stykkja, merki og númer á þeim, brúttóþyngd, vörutegund og nettóþyngd. Vörur þessar eru undanþegnar tollskoðun.

15. gr.

Eftir i-lið 2. gr. tollskrárlaganna eru skjaldarmerki, flögg, innsigli, stimplar og áprentuð eyðublöð til ræðismanna erlendra ríkja hér á landi tollfrjáls, ef þessar vörur a. eru sendar þeim af umbjóðendum þeirra (utanríkismálaráðuneyti hlutaðeigandi lands) og

b. vörur þessar bera þess merki, að þær séu ætlaðar til afnota í sambandi við ræðismannsstörfin eða með öðrum orðum hafi á sér einkenni hlutaðeigandi ríkis.

Tollstarfsmenn skulu gæta þess, að þessi skilyrði fyrir tollundanþágunni séu fyrir hendi og skulu þeir fyrir neðan undirskrift viðtakanda votta það með undirskrift sinni, að svo sé.

Aðflutningsskýrsla sú, sem ræðismenn skulu gefa um hér umræddar nauðsynjar sínar, skal vera svo látandi:

Ég undirritaður ræðismaður hefi frá utanríkismálaráðuneytinu í fengið með skipinu þann farmskr. nr., til afnota við ræðismannsstörf mín hér á landi neðangreindar nauðsynjar, sem ég geri kröfu til að taldar verði tollfrjálsar samkvæmt i-lið 2. gr. tollskrárlaganna:

(Tala og tegund stykkja (collía), merki og númer á stykkjum, brúttóþyngd, vörutegund og nettóþyngd.)

C. Sameiginlegar reglur um aðflutningsskýrslur.

16. gr.

Áður en vörur eru teknar til tollmeðferðar skulu viðtakendur hafa gefið aðflutningsskýrslu um þær.

Allar aðflutningsskýrslur skulu tilgreina útgáfustað og útgáfudag. Þær skulu vera undirritaðar af viðtakendum sjálfum eða þeim, sem hafa fullt umboð til að skuldbinda þá. Sérstaklega skal þessa gætt um hina almennu aðflutningsskýrslu og þá bæði um tollskýrslueintak hennar og eins um hagskýrslueintakið.

Aðflutningsskýrslur skulu skrifaðar í ritvél, með bleki eða blekblýant. Undirskrift skal þó jafnan rituð með bleki. Þeir tollstarfsmenn, sem taka við skýrslunum af innflytjendum, skulu gæta þess, að þessum fyrirmælum hafi verið fullnægt, en neita ella að taka við skýrslunum. Þá skulu tollstarfsmenn gæta þess, að aðflutningsskýrslur allar séu svo greinilega skrifaðar, að auðvelt sé að lesa þær. Á þetta ekki sízt við hagskýrslueintak hinnar almennu aðflutningsskýrslu.

17. gr.

Í sömu aðflutningsskýrslu skulu aðeins vera vörur á sama farmskirteini (konnossementi) eða fylgibréfi, en ef farmskrár eru rétt samdar, verður afleiðing af þessu ákvæði sú, að í sömu aðflutningsskýrslu verða aðeins vörur í sama farmskrár-

númeri. Ef vörur á sama farmskírteini eða fylgibréfi komast ekki á eitt aðflutnings- skýrslueyðublað, skal skrifa á eyðublöðin — bæði á tollskýrslueintakið og hagskýrslueintakið, ef um slíkar tvíritaðar skýrslur er að ræða —, sem þurfa umfram eitt eyðublað Fl. 1, Fl. 2 o. s. frv. eftir því á hvað mörgum eyðublöðum skýrslan kemur, en Fl. er stytting á flyt eða fluttar. Skal svo festa eyðublöðin saman. 122
26. júlí

18. gr.

Skyldan til að afhenda aðflutningsskýrslur felst í fyrirmælum 43. gr. reglugerðarinnar um tollheimtu og tolleftirlit, en ákvæði þeirrar reglugerðargreinar hafa orðið fyrir nokkrum breytingum með 13. gr. tollskrárlaganna, en tekið hefir verið tillit til þessara breytinga í reglugerð þessari.

Vanræksla á að gefa aðflutningsskýrslur eða ef í þeim er skýrt rangt frá um vörur, að undanteknu skýrsluákvæði um verð vara, sem heyrir undir 17. gr. tollskrárlaganna, telst til brota gegn 36. gr. laganna um tollheimtu og tolleftirlit, en refsing eftir þeirri grein eru sektir, svo og fangelsi, ef mjög miklar sakir eru eða ef brot er margítrekað.

19. gr.

Áður en tekið er við aðflutningsskýrslum skal athugað eftir því, sem þá er hægt, hvort skýrslurnar eru gerðar eins og fyrir er mælt, en þar með telst hvort allir útreikningar í skýrslunum eru rétt gerðir. Þessari athugun skal svo fram haldið við alla tollmeðferð varanna, sem skýrslurnar fjalla um.

Ef um afsakanlegan misskilning eða vanrækslu er að ræða, skulu tollstarfsmenn leiðrétta eða bæta úr því eftir framlögðum skjölum og öðrum gögnum, sem fyrir hendi eru, en við slíkar lagfæringar skal nota ritfæri, sem hafa aðra litartegund en skýrslugjafi hefir notað við skýrslugerðina, svo sjáist hvað skýrslugjafi hefir skrifað og hvað tollstarfsmenn.

Ef hinsvegar má ætla, að um sé að ræða refsivert brot gegn 1. mgr. 17. gr. tollskrárlaganna eða 1. mgr. 36. gr. laganna um tollheimtu og tolleftirlit, skulu tollstarfsmenn þegar í stað afhenda tollyfirvaldi málið, en tollyfirvaldið skal, ef það er jafnframt sakadómari, láta málið sæta eftir atvikum lögreglu- eða sakamálsmeðferð, en ef tollyfirvaldið er ekki jafnframt sakadómari, senda, eftir atvikum að undangenginni frumrannsókn, málið sakadómara til frekari meðferðar.

20. gr.

Allar aðflutningsskýrslur, nema hagskýrslueintök hinnar almennu aðflutningsskýrslu úr kaupstöðunum, skulu vera fylgiskjöl með tollbókinni.

Við innfærslu í tollbók skal skrifa á skýrslurnar afgreiðslunúmerið. Þá skal þangað til að á skýrslueyðublöðin hafa verið settar sérstakar línur fyrir tollafgreiðslustað, setja í efra hægra hornið á skýrslunum stimpil hlutaðeigandi tollyfirvalds, svo að á þeim sjáist í hvaða tollumdæmi vörurnar hafi verið tollafgreiddar.

III. KAFLI

Aðflutningsskjöl.

A. Almenn aðflutningsskjöl.

21. gr.

Samkvæmt 13. gr. tollskrárlaganna eru viðtakendur skyldir til að afhenda til tollstofnananna samrit af vörureikningunum yfir þær vörur, sem eiga að koma til tollmeðferðar. Reikningseintak þetta, sem tollstofnanirnar skulu halda eftir, skal vera

122 dagsett og undirritað af seljanda eða fyrirsvarsmanni hans, sem hefir umboð til þess.
26. júlí Þá skulu reikningarnir tilgreina eftirgreind atriði:

1. Tegund vöru með því verzlunarheiti, sem almennt er notað um þá vöru í kaupum og sölum, ef heiti þetta felur í sér upplýsingar um eðli vörunnar eða úr hverju hún er. Ef verzlunarheitið felur hinsvegar ekki í sér upplýsingar um annaðhvort þessara atriða, skal tilgreina annaðhvort þeirra til viðbótar verzlunarheitinu, og sé um spunaefni, garn, vefnaðarvöru, fatnað eða fatnaðarvörur að ræða, skulu jafnan vera á reikningunum upplýsingar um tegund þeirra efna, sem eru í vörum þessum, og eftir atvikum magn efnanna innbyrðis.

2. Verð hvernar vörutegundar, bæði einingarverð og heildarverð. Ef veittur er afsláttur eða annar frádráttur, skal tilgreina hann og hvers vegna hann er veittur, t. d. vegna verðfalls íslenzkrar krónu í hlutfalli við erlenda mynt (gjaldeyrisafsláttur, gjaldeyrisuppbót), vegna staðgreiðslu eða greiðslu innan viss tíma eða annar sérstakur afsláttur, t. d. afsláttur við kaup, er fer fram í sérstaklega stórum stíl, eða sammingsafsláttur, sem almennt er á vörureikningum dreginn frá brúttó- eða verðlistaverði, ef selt er hingað í slöttum.

3. Nettóþunga hvernar vörutegundar.

4. Hvernig vörur eru seldar, t. d. eif Reykjavík.

5. Hvenær sala fór fram.

6. Greiðsluskilmála og önnur söluskilyrði.

7. Í hvaða mynt er reiknað.

8. Tölu stykja og þunga þeirra með umbúðum. Kúbikmál fyrir óunnið timbur.

9. Tegund, merki og númer umbúða, eða merki og númer á vörunum, ef þær eru umbúðalausar.

Allir töluliðir reikninganna skulu lagðir saman og aðalupphæð þeirra skýrt tilgreind.

Ef vörur eru ekki endanlega seldar hingað til lands eða eru sendar til útibúa, verzlunarerindreka, umboðsmanna og þess háttar manna fyrir útlend fyrirtæki eða aðra aðila í útlöndum, skal vera skráð á vörureikningana yfirlýsing þess, sem sendir vörurnar hingað til lands fyrir sinn reikning, um að verð það, sem tilgreint er á vörureikningunum, sé ekki lægra en almennt gildandi markaðsverð í heildsölu á tilsvarandi magni af samskonar vörum eða vörum af svipuðu tagi til útflutnings á þeim stað og tíma, sem vara var send.

22. gr.

Viðtakendur skulu afhenda til tollmeðferðar farmskirteini, fylgibréf eða önnur flutningsskirteini. Þá skulu þeir og afhenda til tollmeðferðar skjöl um allan þann kostnað við útflutning og sending hinna aðfluttu vara, er ekki stendur á innkaupsreikningum, svo sem kostnað af umbúðum og útgjöld vegna flutningsgjalds, vátryggingar, vörumiðlunar og önnur útgjöld við sending hlutaðeigandi vara bæði innanlands í innkaupslandinu sjálfu erlendis og eins við sending þeirra þaðan og hingað.

23. gr.

Í 15. gr. tollskrárlaganna segir, að ef viðtakandi geri það sennilegt, að hann hafi ekki fengið þau gögn, sem talin eru hér að framan í 21. og 22. gr., eða ef þau teljist ekki fullnægjandi, megi tollyfirvald afhenda viðtakanda eða leyfa að afhenda viðtakanda vöru gegn því:

1) Að hann greiði gjald fyrir tollskoðun, en minnsta gjald skal vera 6 kr. og skal upphæð þess fara eftir því, hversu langan tíma tollskoðunin tekur og hversu margir vinna við hana, þannig að ef tollskoðunin tekur klukkustund eða meira og við hana vinnur einn maður, skal gjalda umfram fyrgreindar 6 kr. 3 kr. fyrir hvern tíma og helmingi meir, ef við hana vinna tveir menn o. s. frv. Ef um brot úr tíma er að

ræða, skulu allt að 15 mínútur reiknaðar sem $\frac{1}{4}$ úr klukkustund, 16—30 mínútur **122**
 $\frac{1}{2}$ klukkustund, 31—45 mínútur $\frac{3}{4}$ úr klukkustund og 46—60 mínútur heil klukku- 26. júlí
 stund.

2) Að hann setji þá tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjaldanna, sem tollyfir-
 vald heimtar, en tryggingin, sem aðeins má vera í peningum, skal að minnsta kosti
 vera 20% hærrí en aðflutningsgjöldin verða eftir því tollmagni og tollverði, sem
 ákveðið verður við tollskoðunina. Auk þess skal jafnan, þegar heimild sú er notuð,
 sem hér um ræðir, láta viðtakanda gefa almenna aðflutningsskýrslu um sending-
 una eftir beztu vitund, en síðan skal tollskoða vörurnar og gefa út tollseðil í tví-
 riti um skoðunina, en í tollseðli skulu tilgreind þessi atriði:

a. Skipsheiti og komudagur skips.

b. Farmskráarnúmer.

c. Nafn viðtakanda.

d. Tala og tegund stykkja (collía).

e. Brúttóþyngd í kílóum. Sjá nánar nr. 4 í 7. gr. hér að framan.

f. Kaflann og númerið, sem hver einstök vara fellur undir eftir tollskránni.

Sjá nánar nr. 5 í 7. gr.

g. Tegund hverrar einstakrar vöru. Sjá nánar nr. 6 í 7. gr.

h. Nettómagn hverrar einstakrar vöru. Sjá nánar nr. 7 í 7. gr.

i. Tollverð hverrar einstakrar vöru. Sjá nánar nr. 9 í 7. gr.

j. Útgáfustaður og útgáfudagur tollseðilsins og undirskrift þess eða þeirra, sem
 framkvæma tollskoðunina.

Tollskýrslueintak aðflutningsskýrslunnar og frumrit tollseðilsins skulu vera
 fylgiskjöl með tollbókinni til skýringar tryggingarinnfærslunni í tollbókinni. Hag-
 skýrslueintak aðflutningsskýrslunnar og eftirrit tollseðilsins skulu hinsvegar vera
 fylgiskjöl með tryggingarbók hlutaðeigandi tollstofnunar. Hagstofan fær enga
 skýrslu, þegar gefin er slík bráðabirgðaskýrsla, sem hér um ræðir. Hún fær hina
 endanlegu skýrslu, þegar aðflutningsgjöldin eru endanlega gerð upp.

3) Að hann afhendi þau gögn, sem vöntuðu, eða þau gögn, sem misfellur voru á,
 leiðrétt innan hæfilegs tíma, sem tollstarfsmenn skulu tiltaka nákvæmlega, og ef van-
 efndir verða á afhendingu skjalanna, varði það viðtakanda sektum, enda skal toll-
 yfirvald þá ákveða, hve mikil aðflutningsgjöld skuli greiða af vörunni.

Heimild þá, sem um ræðir í þessari grein, fyrir tollyfirvald til að leyfa að af-
 henda eða samþykkja að afhenda megi vörur til viðtakanda, sem ekki leggja fram
 tilskilin aðflutningsskjöl eða fullnægjandi aðflutningsskjöl, skulu þau ekki nota,
 nema sérstaklega standi á, þar eð svo nauðsynlegt er að fá þessi skjöl og þau með
 fullnægjandi upplýsingum, bæði vegna réttrar tollunar og eins vegna vörureikninga-
 eftirlitsins. Fyrirvari sá, sem hér um ræðir, tekur þó fyrst og fremst til vörureik-
 ninganna, en getur einnig tekið, t. d. til flutningsmiðlunarreiknings og váttryggingar-
 reiknings.

Þegar vörur eru afhentar gegn tryggingu, eins og hér er gert ráð fyrir, skulu
 tollstarfsmenn gefa út svo hljóðandi skírteini:

Þar eð þér (nafn viðtakanda) hafið gert það sennilegt
 fyrir mér, að þér hafið ekki fengið (vörureikning, sem þér skuluð af-
 henda til tollmeðferðar samkvæmt fyrirmælum 13. gr. tollskrárlaganna / eða /
 vörureikning, sem fullnægir skilyrðum 13. gr. tollskrárlaganna) hefi ég
 vegna þeirra stérstöku ástæðna, sem þér hafið fært fram fyrir mér, samþykkt að
 afhenda megi vörur þær, sem komu hingað með skipinu sem kom hingað
 þann farmskr. nr. gegn þessum skilyrðum:

1. Að þér greiðið gjald fyrir tollskoðun, kr.

2. Að þér setjið þá tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjaldanna, sem ég hefi
 ákveðið kr.

122 3. Að þér afhendið hingað á skrifstofuna, að viðlögðum sektum, (ofan-
26. júlí nefndan vörureikning, sem vantar / eða / vörureikning, sem fullnægir skilyrðum
heim, sem tilgreind eru í meðfylgjandi fyrirmælum um vörureikninga og önnur
skjöl um vörur innfluttar til Íslands) í síðasta lagi

Tollyfirvaldið í þann

Gera skal þrjú eintök af skirteini þessu. Eitt eintakið fær tryggingargreið-
andi, annað skal vera fylgiskjal með tollbókinni og það þriðja skal vera fylgiskjal
með tryggingarbókinni.

24. gr.

Í 16. gr. tollskrárlaganna segir, að ef viðtakandi leggi ekki fram til tollmeð-
ferðar gögn þau, sem talin eru hér að framan í 21. og 22. gr., eða framlagðir vörureikn-
ingar tilgreini ekki þau atriði, sem talin eru í 21. gr. hér að framan, skuli greiða
verðtoll af því tollverði, sem ákveðið hafi verið, með 25% viðauka við það. Þetta ber að
skilja á þá leið, að finna ber 25% af tollverðinu og taka svo hlutaðeigandi verðtolls-
hundraðshluta af niðurstöðunni og kemur þá út sektargjaldið. Ef á einn tollreikning
koma mörg tollverð og þar af leiðandi margir verðtollshundraðshlutar, skal, þegar
svo ber undir, finna 25% af samanlögðu tollverðinu og taka af niðurstöðunni meðal-
tölu verðtollshundraðshlutanna og kemur þá út sektargjaldið.

Ákvæðum þessum skal þó ekki beita:

1. Ef tollyfirvald telur, að ekki sé um venjulegar verzlunarvörur að ræða, en um
það, hvað séu venjulegar verzlunarvörur í þessu sambandi, sjá undir nr. 9c₇ í 7. gr.

2. Ef vörur eru að mun skemmdar.

3. Ef alveg sérstaklega stendur á að dómi tollyfirvalds, en viðtakandi skal þó
jafnan látinn sæta áminningu fyrir vanræsklu sína og honum látið í té eintak af
fyrirmælunum frá 1. febr. 1940 um vörureikninga og önnur skjöl um vörur innfluttar
til Íslands, ef hann hefir ekki þegar fengið þau fyrirmæli. Jafnan skal getið á áminn-
ingarskirteini því, sem um ræðir í nr. 2 í 25. gr. hér á eftir, rökstuðnings fyrir því,
að umræddu viðaukagjaldi var sleppt.

25. gr.

Þegar viðtakanda er gert að greiða viðaukagjald það, sem um ræðir í 24. gr. hér
á undan, eða hann er látinn sæta áminningu fyrir að leggja ekki fram tilskilin
gögn eða fullnægjandi gögn, skulu tollstarfsmenn gefa út skirteini þau, sem um
ræðir hér á eftir undir nr. 1 og 2. Fyrst er formálinn að skirteininu um viðauka-
gjaldið, en síðan er formálinn að skirteininu um áminninguna.

1. Þar eð þér (nafn viðtakanda) hafið ekki lagt fram til toll-
meðferðar (vörureikning, sem yður bar að afhenda hingað samkvæmt
13. gr. tollskrárlaganna / eða / vörureikning, sem fullnægir skilyrðum 13. gr. toll-
skrárlaganna) ber yður að greiða 25% viðaukagjald það, sem um ræðir í
16. gr. tollskrárlaganna.

Þá er yður hér með látið í té eintak af fyrirmælunum frá 1. febr. 1940 um
vörureikninga og önnur skjöl um vörur innfluttar til Íslands.

Tollyfirvaldið í þann

2. Þar eð þér (nafn viðtakanda) hafið ekki lagt fram til
tollmeðferðar (vörureikning, sem fullnægir skilyrðum 13. gr. tollskrár-
laganna) eruð þér áminntur um að sjá svo til eftirleiðis, að jafnan fylgi
aðfluttum vörum til yðar (vörureikningur, sem fullnægir nefndum skil-
yrðum), og að (hann) sé lagður fram til tollmeðferðar.

Þá er yður hér með til leiðbeiningar látið í té eintak af fyrirmælunum frá
1. febr. 1940 um vörureikninga og önnur skjöl um vörur innfluttar til Íslands.

Tollyfirvaldið í þann

Á skírteinum þeim, sem um ræðir í þessari grein, skal jafnan getið afgreiðslu-
 122
 númera sendingar þeirrar, sem um er að ræða. Gera skal þrjú eintök af skírtein-
 26. júlí
 unum. Eitt eintakið fær viðtakandi, annað eintakið skal vera fylgiskjal með toll-
 hókinni og því þriðja heldur hlutaðeigandi tollstofnun eftir og geymir meðal
 skjala sinna.

26. gr.

Í 2. mgr. 17. gr. tollskrárlaganna segir, að ef viðtakandi leggi fram röng gögn
 til staðfestingar því verði, sem upp sé gefið í aðflutningsskýrslu, og hann vissi eða
 hlaut að vita að voru röng, skuli hann auk þess að greiða fimmtánfalda þá upp-
 hæð, sem höfð hefir verið eða hafa hefði mátt af ríkissjóði, sæta sektum, allt að
 20000 kr., eða fangelsi, ef sakir séu miklar, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum
 lögum.

Þá segir í 3. mgr. 17. gr. tollskrárlaganna, að auk þeirra refsinga, sem um
 ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, megi svifta þann, sem verði sekur um þar nefnt
 brot, leyfi til verzlunar um tiltekinn tíma eða æfilangt, ef brot sé margitrekad.

27. gr.

Við tollskoðun vara skal merkja við á vörureikningana eftir tollflokkum og skal
 tilgreina fyrst kaflanúmerið eftir tollskránni og síðan undirnúmerið í kaflanum,
 t. d. 63/100, eða ef vara fellur undir 18. gr. tollskrárlaganna eða undir nr. 25—30
 í 27. gr. þeirra, skal tilgreina greinina og síðan undirnúmerið, t. d. 18. gr. 4, 27. gr.
 28 o. s. frv. Ef vara fellur bæði undir tollskrána sjálfa og eins undir 27. gr. tollskrár-
 laganna, eins og gerir þegar um er að ræða vörur þær, sem taldar eru í nr. 1—24 í
 þeirri grein, skal tilgreina með samdráttarmerki bæði kaflanúmerið eftir tollskránni
 og undirnúmerið í kaflanum og eins greinina og undirnúmerið í henni,

t. d. $\left\{ \begin{array}{l} 27. \text{ gr. } 10 \\ 20/5 \end{array} \right.$

B. Sérstök aðflutningsskjöl.

28. gr.

Í j-lið 2. gr. tollskrárlaganna segir, að íslenzkar vörur, sem endursendar séu til
 landsins frá útlöndum, séu tollfrjálsar, ef þær séu endursendar í sömu umbúðum og
 þær voru sendar í héðan, og þeim fylgir vottorð erlendrar tollstjórnar um það, að
 varan sé komin í erlent tollumdæmi héðan og send þaðan í sömu umbúðum og hún
 kom í þangað.

Vottorð þetta frá erlendri tollstjórn telst til aðflutningsskjala og skal fylgja að-
 flutningsskýrslum sem slíkt og sem sönnun fyrir tollfrelsi eftir hér umræddum j-lið
 2. gr. tollskrárlaganna.

29. gr.

Í k-lið 2. gr. tollskrárlaganna segir, að endursendar tómar umbúðir séu toll-
 frjálsar, ef færðar séu þær sannanir eða líkur, sem tollyfirvald taki gildar fyrir því,
 að um sé að ræða endursendar umbúðir utan af útfluttum vörum.

Þær sannanir eða líkur, sem geta talizt nægilegar í þessu sambandi, eru auk
 sérstakrar yfirlýsingar viðtakanda um það, að umbúðirnar séu utan af vörum út-
 fluttum héðan, eftirrit af útflutningsskýrslu eða eftirrit af útflutningsfarmskír-
 teini, sem tilgreina sömu tegund umbúða og út voru fluttar og sömu merki og númer
 á umbúðunum og þær höfðu við útflutning, enda sé ekkert sérstakt, sem mæli
 því í gegn, að um endursendar umbúðir sé að ræða. Nefnd yfirlýsing viðtakanda og
 eftirrit af útflutningsskýrslu eða útflutningsfarmskírteini teljast til aðflutnings-
 skjala, sem skulu fylgja aðflutningsskýrslum til tollmeðferðar.

122

26. júlí

30. gr.

Í m-lið 2. gr. tollskrárlaganna segir, að til ársloka 1943 skuli undanþegið hverskonar aðflutningsgjöldum:

1. Efni í tunnur, sem ætlaðar séu til umbúða um innlendar framleiðsluvörur. Skilyrði undanþágunnar er að efnið sé óunnið og viðtakandi efnisins reki tunnugerð hér á landi, og að við tollmeðferð liggja fyrir yfirlýsing frá honum um það, að efnið verði aðeins notað í tunnur til umbúða um innlendar framleiðsluvörur.

2. Óunninn hampur til veiðarfæragerðar.

3. Hampgarn til veiðarfæragerðar.

Skilyrði undanþágunnar fyrir vörurnar, sem um ræðir undir nr. 2 og 3, er að viðtakandi vara þessara reki veiðarfæragerð og við tollmeðferð liggja fyrir yfirlýsing frá honum um það, að vörurnar verði aðeins notaðar til veiðarfæragerðar í veiðarfæragerð hans.

Yfirlýsingar þær, sem um ræðir í þessari grein, teljast til aðflutningsskjala og skulu fylgja aðflutningsskýrslum til tollmeðferðar.

31. gr.

Í n-lið 2. gr. tollskrárlaganna segir, að tóbaksblöð, sem aðflutt séu undir umsjón yfirvalds og notuð eru til lækninga á sauðfé, séu tollfrjáls. Eins og nú háttar löggjöf má enginn flytja inn tóbaksblöð nema tóbakseinkasala ríkisins og nægir í þessu sambandi sérstök yfirlýsing frá henni um það, að hún selji aðeins tóbaksblöðin til lækninga á sauðfé. Þessi yfirlýsing tóbakseinkasölnunnar telst til aðflutningsskjala og skal fylgja aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar.

32. gr.

Hér að framan í nr. 9bβ í 7. gr. er rætt um útflutningsskýrslur um vörur, sem eiga að endursendast til Íslands aftur. Það eintakið af skýrslum þessum, sem útflytjandi á að halda eftir og framvísa við innflutning, telst til aðflutningsskjala og skal fylgja til tollmeðferðar með aðflutningsskýrslum til þess að undantekning sú til lækunar, sem um ræðir í nr. 9bβ í 7. gr., geti átt við.

C. Sameiginlegar reglur um aðflutningsskjöl.

33. gr.

Það telst til brota á reglugerðinni um tollheimtu og toleftirlit, sbr. 2. mgr. 45. gr. hennar, ef lögð eru fram aðflutningsskjöl, þar sem rangt er skýrt frá um vörur, að undanteknum þeim atriðum um verð vara, sem heyra undir 17. gr. tollskrárlaganna.

34. gr.

Við tollmeðferð vara skulu tollstarfsmenn gagnrýna þær upplýsingar, sem tilgreindar eru í vörureikningi og öðrum framlögðum aðflutningsskjölum, og ef eitt-hvað þykir athugasvert, skulu þeir krefja viðtakanda upplýsinga, nema ætla megi að um refsivert brot sé að ræða, en þá skal fara að á sama hátt og segir um aðflutningsskýrslur í 19. gr. hér að framan.

35. gr.

Vörureikningssamrit þau, sem tollstofnanir skulu halda eftir, og hin sérstöku aðflutningsskjöl skulu vera fylgiskjöl með tollbókinni.

Við innfærslu í tollbók skal skrifa á aðflutningsskjölin afgangslunúmerið. Þá skal setja í efra hægra hornið á skjölunum stimpil hlutaðeigandi tolfyrivalds, svo að á þeim sjáist í hvaða tollumdæmi vörur þær, sem skjölin ræða um, hafi verið tollafgreiddar.

IV. KAFLI

122

Endursendar vörur, sem ekki hafa komizt í hendur viðtakanda.

26. júlí

36. gr.

Í 4. mgr. 31. gr. laganna um tollheimtu og tolleftirlit segir, að ef vara, sem hafi ekki verið vitjað, viðtakandi hafi ekki fundizt að eða neitað hafi verið viðtöku á, sé endursend innan árs frá því að hún var flutt hingað til lands, og endursending vörunnar fari fram undir umsjón tolleftirlitsins, — en með þeirri umsjón er átt við það, að vörurnar séu tollflokkaðar, umbúðir eða varan innsigluð og henni fylgt í útflutningsskip, — sem gefi út skirteini þar að lútandi, sem fylgi síðan vörunni til útlanda, skuli ekki heimta af henni aðflutningsgjöld, ef sá, sem endursendir vöruna — sem er í flestum tilfellum annaðhvort afgreiðslumaður skips eða skipstjóri — afhendir nefnt skirteini tolleftirliti því, sem gaf það út, með áritun útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem í skirteininu greinir, sé þangað innflutt. Skirteinið verður svo fylgiskjal með tollbókinni til sönnunar tollfrelsi hlut-
aðeigandi sendingar eftir 4. mgr. 31. gr. fyrgreindra laga.

Nú afhendir hinsvegar ekki sá, sem endursendir vöruna, tolleftirlitinu innan hæfilegs tíma skirteinið, svo útbúið sem að framan greinir, og ber endursendanda þá að greiða aðflutningsgjöld af vörunni, enda ber tolleftirlitinu að ákveða þau áður en varan er flutt út.

Jafnan skal tekið eftirrit af skirteini því, sem um ræðir í þessari grein.

Skirteinið skal tilgreina eftirgreind atriði og skulu fyrirsagnir og texti vera á, auk íslenzkunnar, ef við verður komið, tungumáli þeirrar þjóðar, sem varan er send til, en annars á ensku. Vottorðið skal kallað vottorð um endursendar vörur (Certificate of Returned Goods). Í því skuli vera þessi atriði:

1. Sendandi (Shipper).
2. Stykkjatala (No. of Packages).
3. Merki (Marks).
4. Númer (Nos.).
5. Þyngd (Weight) bæði brúttó (gross) kg og nettó (net.) kg.
6. Vörutegund (Descriptions of Goods).
7. Innflutt til Íslands með (Imported to Iceland by).
 - a. Skipsheiti (Name of Vessel).
 - b. Komudagur skips (Date of Arrival).
 - c. Farmskráarnúmer (No. of B/L).
8. Varan endursend með (Goods returned by).
9. Móttakandi (Consignee).
10. Greiddur tollur þann (Customs duties paid on the).
11. Vörumagnstollur (Duty on volume) kr.
12. Verðtollur (Ad valorem duty) kr.

Þá skal tekið fram, að tollar þessir verði ekki endurgreiddir nema skirteininu verði skilað með áritun útlendrar tollstjórnar um það, að vörurnar séu þangað innfluttar (These duties will not be refunded unless the certificate is returned with the endorsement of a foreign customs authority to the effect that the goods have been imported into the country concerned).

13. Tollyfirvaldið í (The Customs Authority at)

V. KAFLI

Ef vörur vanta.

37. gr.

Ef því er haldið fram, að sending, sem tilgreind er á farmskrá skips, hafi ekki komið með skipinu í umræddri ferð, nægir vottorð tolleftirlitsins, sem hefir talið úr skipinu, til sönnunar því, að varan hafi ekki komið með skipinu til hlutaðeigandi hafnar í umræddri ferð. Vottorð tolleftirlitsins hér að lútandi skal vera á þessa leið:

Við talningu vara, sem voru affermdar í (nafn hlutaðeigandi hafnar) úr skipinu, sem kom til (nafn hlutaðeigandi hafnar) þann var ekki talin í land sendingin (5 ks. járnvörur, 90 kg, merki J. O. S. 132), sem tilgreind er á farmskrá fyrnefnds skips sem nr. (farmskr.nr.)

Vottorð þetta skal vera fylgiskjal með tollbókinni til skýringar því, að ekki verði innt af hendi tollskil fyrir umræddri sendingu með hlutaðeigandi skipi.

38. gr.

Nú kemur í ljós við tollskoðun, að í sendingu eru ekki allar þær vörur, sem tilgreindar eru á framlögðum aðflutningsskjölum, og skulu þá þeir, sem tollskoða vörurnar, gefa út vottorð um vöntunina, og skal vottorð þetta fylgja eftir það við tollmeðferð sendingarinnar og fylgja tollbókinni til sönnunar fyrir tollfrelsi þeirra vara, sem vöntuðu. Vottorð þetta skal vera á þessa leið:

Við tollskoðun, sem var gerð þann á (5 ks. járnvörur, 90 kg, merki J. O. S. 132), sem komu hingað með skipinu þann, farmskránnr., kom í ljós, að af vörum þeim, sem tilgreindar voru á framlögðum vörureikningi, dags., vantaði eftirfarandi:

(Tala varanna, merki og númer á þeim og tegund þeirra.)

VI. KAFLI

Skemmdar vörur.

39. gr.

Ef aðfluttar vörur eru skemmdar getur viðtakandi, ef hann vill losna við að greiða aðflutningsgjöld af vörunum að nokkru eða öllu leyti, valið milli eftirtalinnna þriggja möguleika, enda séu fyrir hendi þau skilyrði, sem þar eru talin. Það er þó í öllum tilfellunum skilyrði fyrir því, að þannig megi fara að til að losna við aðflutningsgjöldin, að vörurnar hafi eigi komið í hendur viðtakanda, en þegar það kemur í ljós við tollskoðun, að vörur hafi orðið fyrir skemmdum, er rétt að tollstarfsmenn vekji athygli innflytjenda á þessum möguleikum, sem hann getur notað sér af:

1. Hann getur á sinn kostnað látið eyðileggja vörurnar undir tolleftirliti, en þegar tollstarfsmenn eru viðstaddir slíka eyðileggingu varanna, skulu þeir gefa vottorð um eyðilegginguna, og skal vottorð þetta fylgja tollbókinni til sönnunar tollfrelsi varanna, sem voru eyðilagðar. Vottorðið skal vera á þessa leið:

Þann var (innihaldinu úr 3 ks. pottaska, 150 kg, merki J. O. S. 374), sem komu hingað með skipinu þann, farmskr.nr., undir mínu eftirliti (fleygt í sjóinn fyrir framan sóttvarnarhús ríkisins við Framnesveg)

2. Hann getur látið, ef vörurnar hafa orðið fyrir skemmdum af sjó, selja þær **122**
 á opinberu uppboði, en í því tilfalli, sbr. 2. mgr. 30 gr. laga nr. 63/1937, um toll- **26. júlí**
 heimtu og tolleftirlit, skal greiða vörumagnstollinn fyrirfram af uppboðsandvirði-
 nu, og fáist ekki svo hátt boð, sem þessum tolli nemur, gengur uppboðsandvirðið
 allt í ríkissjóð, að kostnaði frádrögnum, en að því er verðtoll varðar telst sölu-
 verðið sannvirði og greiðist sá tollur af uppboðsandvirðinu, með forgangsrétti næst
 á eftir uppboðskostnaði. Til sönnunar því að sjóskemmdar vörur hafi verið seldar
 á opinberu uppboði, hvert hafi verið uppboðsandvirðið og hver uppboðskostnaður,
 skal fylgja með tollbókinni vottorð frá uppboðshaldara.

3. Hann getur á sinn kostnað látið, ef vörurnar eru að mun skemmdar, dóm-
 kvadda menn meta þær, en gera skal skriflega kröfu um slíkt mat til tollstofn-
 unar áður en hún afhendir eða samþykkir að afhenda megi viðtakanda vörurnar.
 Um þetta mat gilda sömu reglur og um mat það, sem um ræðir undir nr. 9c-
 x í 7. gr.

VII. KAFLI

Tollreikningar.

A. Fullnaðartollreikningur.

40. gr.

Í tollreikningi skal tilgreina:

1. Viðtakanda vöru.
2. Skipið, sem varan kom með.
3. Komudag skipsins.
4. Farmskrárnúmer.
5. Afgreiðslunúmerið eftir tollbókinni.
6. Blaðsíðutal í tollbók og um hvaða tollbók sé að ræða, t. d. April 14.
7. Vörutegundarheiti, sem við á eftir tollskránni, sbr. það, sem segir hér að
 framan undir nr. 6 í 7. gr. um tilsvarendi færslu í aðflutningsskýrslu.
8. Kaflann og númerið, sem hver einstök vara fellur undir eftir tollskránni,
 sbr. það, sem segir hér að framan undir nr. 5 í 7. gr. um tilsvarendi færslu í að-
 flutningsskýrslu.
9. Tollmagn, en tolleiningin er ýmist 1 kg, 1 lítri, 1 teningsfet, 1 stykki, 50 kg,
 100 kg eða 1000 kg.

Tollmagnið er þyngd vöru með umbúðum, nema annað sé sérstaklega tekið fram.
 Brot úr tolleiningu, sem nemur helmingi eða meira, skal, nema annað sé tekið
 fram, teljast sem heil, en minna broti skal sleppt.

Af vörum, sem yzt til hægri í öðrum dálki tollskrárinnar eru merktar með stóru
 enni (N), er tollmagnið magn varanna án umbúða. Af vörum þessum skal reikna $\frac{3}{4}$
 úr tolleiningu og þar yfir sem heila, $\frac{1}{4}$ allt að $\frac{3}{4}$ hálfra, en minna broti skal sleppt.

Ef saman eru í umbúðum vörur, sem mishár vörumagnstollur er á, þó ekki
 hærri en 20 aurar af tolleiningu, er tollmagn allra varanna hin sameiginlega þyngd
 þeirra með umbúðunum. Ef í umbúðunum eru vörur, sem á er hærri vörumagns-
 tollur en 20 aurar, verður að veða þær frá og tilgreina tollmagn þeirra sérstaklega.

10. Gjaldeining í vörumagnstolli, en hún er ýmist 1 eyrir, 2, $3\frac{3}{100}$, 7, 10, 18, 20,
 35, 45, 50, 55, 70, 80, 90, 100, 120, 140, 180, 200, 210, 280, 420, 560, 700, 900, 2500 og
 3000 aurar.

11. Vörumagnstoll, en ef saman eru í umbúðunum vörur, sem mishár vörumagns-
 tollur er á, þó ekki hærri en 20 aurar af tolleiningu, skal greiða af öllum vörunum
 þann vörumagnstoll, sem hvílir á þeirri af vörunum, sem ber hæstan vörumagns-

122 toll. Ef í umbúðum eru vörur, sem á er hærri vörumagnstollur en 20 aurar, verður að 26. júlí tilgreina vörumagnstollinn af þeim sérstaklega.

Lágmarksvörumagnstollur af öðrum vörum en vörum í pósti er 50 aurar. Það ber því aldrei að taka lægri vörumagnstoll en þessa upphæð, t. d. ef í einni sendingu eru aðeins 10 kg af sóða, skal greiða 50 aura í vörumagnstoll af sendingunni, þó að af sóða (natriumkarbónat) sé aðeins 2 aura vörumagnstollur.

12. Tollverð vöru í erlendri fjárhæð.

13. Tollverð vöru í innlendri fjárhæð, en nú er tollverð vöru eða einhver hluti þess í erlendri mynt, og skal þá því eða þeim hluta þess við verðtollsákvörðun breytt í innlenda fjárhæð. Skal farið eftir því sölugengi, sem skráð er á hinni erlendu mynt í bönkum hér á landi á komudegi farartækisins, sem vöruna flytur, til þeirrar tollhafnar, þar sem tollurinn á að greiðast. Bönkum og útibúum þeirra er skylt að gefa tollstarfsmönnum upplýsingar um gengi, er þeir æskja. Nú er ekkert gengi skráð hér í bönkum á téðri mynt eða ekki næst vitneskja um það, og skal þá farið eftir gengi póstávisana, útfarinna héðan. Póststarfsmenn skulu skyldir til að gefa tollstarfsmönnum upplýsingar um póstávisanagengi, er þeir æskja. Ef ekkert slíkt póstávisanagengi er skráð, skal breyta tollverði eftir því gengi, sem fjármálaráðuneytið ákveður.

14. Hundraðshluta verðtolls, en hann er ýmist 2%, 4,48%, 8%, 10%, 15%, 15,12%, 16,8%, 20%, 25%, 30%, 40%, 50%, 60%, 70%, 80% og 90%.

15. Verðtoll, en ef verð vara, sem greiða ber af misháan verðtoll, er tilgreint í einni fjárhæð, skal greiða af öllum vörunum þann verðtollshundraðshluta, sem hvílir á þeirri af vörunum, sem ber hæstan verðtoll. Þetta gildir þó ekki um ósundurliðaðan flutningskostnað, ef viðtakandi hefir afhent til tollmeðferðar vörureikning, sem að minnsta kosti tilgreinir verð hvernar einstakrar hinna sundurleitu vara á innkaupsstað, en þá skal skipta hinum ósundurliðaða flutningskostnaði niður á hverja einstaka vöru í sendingunni eftir hlutfalli því, sem er á milli verðs varanna innbyrðis á sölustað, og má, t. d. gera þetta með venjulegum hlutfallareikningi, en undir nr. 8 í 7. gr. hér að framan er dæmi, sem sýnir við hvað sé átt með honum. Hér skal farið eins að og þar er gert að öðru leyti en því, að hér skal dæmið reiknað í aurum eða annari tilsvarandi mynteiningu, og skal reikna dæmið þangað til komnir eru fjórir tugstafir í niðurstöðuna, nema það hafi gengið upp áður. Þegar komnir eru fjórir tugstafir í niðurstöðuna skal hækka fjórða tugastafinn um 1, ef afgangurinn er helmingur deilisins eða meira, annars ekki.

16. Gjaldtegund á aukagjöldum, en hún er ýmist leyfisgjald (21. gr. reglugerðar nr. 50/1938), eftirlitsgjald (vöruskrá í sambandi við 27. gr. tollskrárlaganna), gúmmígjald (vöruskrá í sambandi við 27. gr. tollskrárlaganna), benzíngjald (vöruskrá í sambandi við 27. gr. tollskrárlaganna), viðaukagjald (24. gr. hér að framan í þessari reglugerð) eða tollskoðunargjald (nr. 1 í 23. gr. hér að framan í þessari reglugerð).

17. Leyfisnúmer eða gjaldstofn í aukagjöldum, en gjaldstofninn á þeim gjöldum er ýmist 1 kg, 1 lítri, 25% af tollverði eða tímafjöldi.

18. Gjaldteining á aukagjöldum, en hún er ýmist 1, 2, 3, 6, 8, 96 og 56 aurar, 25% eða 6 kr.

19. Aukagjöld, en lágmark í eftirlitsgjaldi og leyfisgjaldi er kr. 0.50.

20. Vörumagnstoll samtals, verðtoll samtals og aukagjald samtals.

21. Mynttegund á vörureikningi og öðrum aðflutningsskjölum, en mynttegunin getur verið mismunandi á þeim, t. d. annarsveggar á vörureikningi og hinsveggar á flutningsmiðlunarreikningi, og þegar svo ber undir, skal tilgreina hverja mynttegund fyrir sig og á hvaða skjölum sú mynttegund sé.

22. Gengi á hverri mynttegund.

23. Útgáfudag tollreikningsins og stimpil hlutaðeigandi tollyfirvalds eða toll-umboðsmanns. 122
24. Toll- og gjaldaupphæðir samandregnar. 26. júlí
25. Kvittun.

B. Bráðabirgðatollkvittun.

41. gr.

Með bráðabirgðatollkvittun er átt við kvittun fyrir tryggingu þeirri fyrir aðflutningsgjöldum, sem um ræðir undir nr. 2 í 23. gr. hér að framan. Bráðabirgðakvittun þessari ber viðtakanda að skila við greiðslu fullnaðartollreiknings.

Í bráðabirgðatollkvittun skal tilgreina:

1. Afgreiðslunúmerið eftir tollbókinni.
2. Blaðsíðutal í tollbókinni og um hvaða tollbók sé að ræða.
3. Blaðsíðutal í tryggingarbókinni.
4. Til hvaða vara tryggingin tekur.
5. Með hvaða skipi vörurnar komu.
6. Komudag skipsins.
7. Farmskráarnúmer.
8. Nafn greiðanda.
9. Tryggingarfjárhæð í tölustöfum.
10. Tryggingarfjárhæð í bókstöfum.
11. Upphæð gjalds þess fyrir tollskoðun, sem um ræðir í 23. gr. hér að framan.
12. Útgáfustað kvittunar, útgáfudag og nafn tryggingarmóttakanda.

Þegar svo aðflutningsgjöldin eru endanlega gerð upp, skal skrifa á kvittunareftirritið, sem er fast í kvittanaheftinu, þessi atriði:

1. Afgreiðslunúmerið á fullnaðartollgreiðslunni.
2. Blaðsíðutalið í tollbókinni, sem fullnaðartollgreiðslan er færð í.
3. Blaðsíðutalið í tryggingabókinni, en það á að vera það sama og það, sem tilgreint er við innfærslu innborgunar tryggingarfjárins.

C. Tollgeymsluskírteini.

1. Innsetningarskírteini.

42. gr.

Þegar vörur eru látnar í tollgeymslu, skulu innflytjandi og tollyfirvald eða umboðsmaður þess gefa út svo látandi yfirlýsingar:

Því er hér með lýst yfir, að viðlögðum drengskap, að af vörum þeim, er komu til mín með skipinu þann, hefi ég í dag sett í tollgeymslu í húsinu götu (stræti), hæð:

(Tala og tegund umbúða, merki og númer á umbúðum, vörutegund, tollmagn og vörumagnstollur.)

(Útgáfustaður og útgáfudagur.)

(Undirskrift innflytjanda.)

Þá skal koma á sama blaði svo látandi yfirlýsing tollyfirvalds eða umboðsmanns hans:

Ofangreindar vörur, sem innfluttar voru á farmskr. nr. með ofangreindum skipi, hefi ég í dag innsiglað á ofangreindum stað, sem er forsvaranlega útbúinn, og hefir hlutaðeigandi afhent mér brunabótaskírteini fyrir verðmæti vörunnar með vörumagnstolli kr.

Tollyfirvaldið í þann

122 Loks skal tilgreina á skirteininu blaðsíðutal í þeirri tollbók, sem innsetningin 26. júlí er færð í, afgreiðslunúmerið í þeirri tollbók og blaðsíðutalið í tollgeymslubókinni.

2. Úttektarskirteini.

43. gr.

Þegar vörur eru teknar úr tollgeymslu, skulu innflytjandi og tollyfirvald eða umboðsmaður þess gefa út svo látandi yfirlýsingar:

Því er hér með lýst yfir, að viðlögðum drengskap, að af vörum þeim, er ég á í tollgeymslu í húsinu nr. götu (stræti), hæð, hefi ég í dag tekið út — hvorki meira né minna en hér segir:

(Tala og tegund umbúða, merki og númer á umbúðum, vörutegund, tollmagn og vörumagnstollur.)

Þá skal koma á sama blaði svo látandi yfirlýsing tollyfirvalds eða umboðsmanns hans:

Í dag hefi ég opnað tollgeymsluherbergi ofanritaðs í húsinu nr. götu (stræti) hæð, og hann tekið út vörur þær, sem að ofan greinir.

Tollyfirvaldið í þann

Loks skal tilgreina á skirteininu blaðsíðutal í þeirri tollbók, sem vörumagnstollurinn, sem greiddur er, er færður í, afgreiðslunúmerið í þeirri tollbók, númerið á tollreikningnum og blaðsíðutalið í tollgeymslubókinni.

D. Sameiginlegar reglur um tollreikninga.

44. gr.

Undir fullnaðartollreikninga, bráðabirgðatollkvittanir og tollgeymsluskirteini skal nota þar til gerð tölusett eyðublöð, sem ráðuneytið leggur til. Hver tollreikningur skal þrírtaður. Eitt eintakið af reikningnum er ætlað greiðanda, annað eintakið eða dökka eintakið skal vera fylgiskjal með tollbókinni og þriðja eintakið er fast í heftinu og skal vera það áfram. Við útskrift tollreikninganna skal nota góðan kalkerpappír og blekblýant, en ekki venjulegan blýant. Tollyfirvald skal geyma útskrifuð reikningshefti með embættisskjölum sínum.

Nú verður tollreikningseintak fyrir slíkum skemmdum, að það er ekki not hæft undir reikning, og skal þá senda fjármálaráðuneytinu tvö efstu reikningseintökin í því númeri með áritun um það, að reikningseintökin hafi orðið fyrir skemmdum. Það er bannað að fleygja tollreikningseintökum eða nota þau til annars en þau eru ætluð til.

VIII. KAFLI

Tollbækur.

A. Tollbókin.

45. gr.

Í tollbókina skulu færð þessi atriði:

1. Afgreiðslunúmer, en hver tollafgreiðsla skal hafa sitt númer og skal það, eins og fyr segir, fært inn á aðflutningsskýrslurnar, aðflutningsskjölin, tollreikningana og önnur skjöl, sem skulu vera fylgiskjal með tollbókinni.

Afgreiðslunúmerin skulu að sjálfsgöðu vera tölustafir í áframhaldandi töluröð. Þetta skal þó því aðeins vera, að með tollafgreiðslunni fylgi hagskýrslueintak hinnar almennu aðflutningsskýrslu, sem er ætlað hagstofunni. Í öðrum tilfellum, t. d. ef um tryggingarinnborgun er að ræða, en þá heldur tollstofnunin eftir hagskýrslueintaki hinnar almennu aðflutningsskýrslu, skal afgreiðslunúmerið vera sama númer

og næsta númerið á undan að viðbættum bókstaf og þá eftir stafrófsröð, ef fleiri skjöl, sem ekki eru ætluð hagstofu, eru færð hvert á eftir öðru, t. d. 841a, 841b o. s. frv. Þetta ákvæði um bókstafina til viðbótar tölustöfunum er sett til þess, að hagskýrslueintök aðflutningssskýrslanna, sem ætluð eru hagstofu, komi í áframhaldandi töluröð, svo að hagstofan geti fylgst með því, að ekkert hafi orðið eftir af skýrslum.

122

26. júlí

Afgreiðslunúmerin skulu í hverju tolldæmi vera í áframhaldandi töluröð fyrir allt almanaksárið. Töluröðin er því ekki bundin við mánuði eins og hið samhangandi færslutímabil í hverri tollbók.

2. Reikningsnúmerið, en það er ýmist númerið á fullnaðartollreikningnum eða bráðabirgðatollkvittuninni. Ef sett er í tollgeymslu, skal til viðbótar tollreikningsnúmerunum í þessum dálki tilgreint númerið á innsetningarskírteininu, t. d. 534/63, og ef tekið er úr tollgeymslu skal til viðbótar tollreikningsnúmerinu í þessum dálki tilgreint númerið á úttektarskírteininu.

3. Nafn gjaldanda.

4. Vörumagnstoll samtals eftir tollreikningi.

5. Verðtoll samtals eftir tollreikningi.

6. Leyfisgjald samtals eftir tollreikningi.

7. Eftirlitsgjald samtals eftir tollreikningi.

8. Gúmmígjald samtals eftir tollreikningi.

9. Benzíngjald samtals eftir tollreikningi.

10. Viðaukagjald eftir tollreikningi.

11. Tollskoðunargjald eftir bráðabirgðatollkvittun.

12. Aðflutningsgjald samtals eftir tollreikningi.

13. Tollfrjálst, t. d. samkvæmt a-n lið 2. gr. tollskrárlaganna eða 4. mgr. 31. gr. laganna um tollheimtu og tollefirlit.

14. Númer á tollbréfi yfir tollvörur, sem sendar eru milli tollhafna, sbr. 6. gr. hér að framan.

15. Tryggingarfjárhæð samkvæmt bráðabirgðatollkvittun. Hún færirst undir innborgað, þegar hún er greidd til tollstofnunar, en færirst undir útborgað, þegar fullnaðartollreikningur er kvittaður.

16. Tollupphæð vara, sem samkvæmt innsetningarskírteini eru settar í tollgeymslu, eða tollupphæð vara, sem samkvæmt úttektarskírteini eru teknar úr tollgeymslu.

17. Númer á innflutningsleyfum, sem árituð hafa verið fyrir þeim vörusendingum, sem færðar eru í tollbókina.

Hver almanaxsmánuður skal vera samhangandi færslutímabil í hverri tollbók. Tollbókina skal færa um leið og tollreikningur er greiddur, tollumboðsmaður gerir skil eða þegar önnur skil eru gerð. Í lok hvers færsludags skulu gjaldadálkar tollbókarinnar lagðir saman og niðurstaðan tilgreind, en í lok hvers mánaðar skal gera í tollbókinni yfirlit um niðurstöðuna frá hverjum færsludegi þannig, að við samlagningu á niðurstöðunni frá hverjum færsludegi komi fram hversu mikið hefir tilfallið í mánuðinum í hverja einstaka aðflutningsgjaldstegund og þær í heild, hversu mikið tryggingarfé hefir verið borgað inn og út og hversu mikið er innstandandi fyrir mánuðinn af vörumagnstolli af vörum, sem settar hafa verið í tollgeymslu og hversu mikið hefir verið greitt af vörumagnstolli fyrir vörur, sem hafa verið teknar úr tollgeymslu. Þegar þannig hefir verið gengið frá mánaðarfærslunni í tollbókinni og niðurstöðurnar bornar saman við niðurstöðurnar í sjóðbók I, skal senda tollbókina fyrir mánuðinn með öllum fylgiskjölum fjármálaráðuneytinu til endurskoðunar.

Fjármálaráðuneytið leggur tollbókina til og skal hún gegnumdregin og löggilt af því. Hana skal færa með bleki, eins og aðrar tollbækur.

122

26. júlí

B. Tryggingarbókin.

46. gr.

Tryggingarbókin er yfirlitsbók um allt innborgað og útborgað tryggingarfé fyrir aðflutningsgjöldum. Í hana skulu færð þessi atriði:

1. Innborgunardag tryggingarfjár.
2. Afgreiðslunúmer innborgunar.
3. Númer bráðabirgðatollkvittunar.
4. Tölu þeirrar blaðsíðu, sem innborgunin er færð á í tollbókinni.
5. Nafn tryggingargreiðanda.
6. Upphæð innborgaðs tryggingarfjár.
7. Útborgunardag tryggingarfjár.
8. Afgreiðslunúmer fullnaðarskila.
9. Tölu þeirrar blaðsíðu, sem útborgun er færð á í tollbókinni.
10. Númer á fullnaðartollreikningi.
11. Upphæð útborgaðs tryggingarfjár.
12. Hvort bráðabirgðatollkvittun hafi verið skilað.

Inn- og útborgun tryggingarfjár skal að minnsta kosti fært í tryggingarbók á þeim degi, sem slíkar greiðslur hafa átt sér stað. Tryggingarbók skal að minnsta kosti gerð upp mánaðarlega og stemmd við tollbókina.

C. Tollgeymslubókin.

47. gr.

Í 6. gr. laga nr. 50 16. nóvbr. 1907, um tollgeymslu og tollgreiðslufrest, er fyrirskipað að tollyfirvald skuli halda sérstaka bók yfir allar þær vörur, sem í tollgeymslu eru látnar. Í bók þessa skulu færð þessi atriði:

1. Með hvaða skipi varan, sem sett er í tollgeymslu, var innflutt.
2. Komudagur þess skips.
3. Farmskrárnúmer.
4. Hvenær sett í tollgeymslu.
5. Númer á innsetningarskírteini.
6. Blaðsíðutal í tollbók, sem innsetningin er færð í.
7. Afgreiðslunúmer í þeirri tollbók.
8. Tegund og magn þeirrar vöru, sem er sett í tollgeymslu.
9. Vörumagnstollinn, sem er útistandandi.
10. Hvenær tekið úr tollgeymslu.
11. Númer á úttektarseðli.
12. Blaðsíðutal í þeirri tollbók, sem vörumagnstollurinn, sem er greiddur, er færður í.
13. Afgreiðslunúmer í þeirri tollbók.
14. Númer á tollreikningi.
15. Tegund og magn þeirrar vöru, sem tekin er úr tollgeymslu.
16. Vörumagnstollinn, sem greiddur er.
17. Hvenær sá tollur var greiddur.

Hver tollgeymsluhafi skal hafa sína opnu í tollgeymslubókinni. Bókin skal færð þegar eftir að sett er í tollgeymslu eða tekið er úr tollgeymslu. Hún skal gerð upp að minnsta kosti árlega og þá skal jafnframt telja vörurnar í tollgeymslunum. Þess skal þó vandlega gætt, að samkvæmt 5. gr. tollgeymslulaganna skal tolli að fullu lokið innan árs frá því að tollvaran var flutt inn í landið.

IX. KAFLI

Aðalsjóðbók og mánaðarskilagrein.

122

26. júlí

48. gr.

Með aðalsjóðbók er átt við sjóðbók þá nr. I, sem um ræðir í 3. gr. reglugerðar um opinber reikningsskil, en sú reglugerð er nr. 82 í A-deild stjórnartíðindanna frá 1929.

Í aðalsjóðbók skal færa úr tollbókinni niðurstöðurnar á hverjum aðflutningsdálki eftir hvern færsludag. Í lok hvers mánaðar skal færa til skuldar á verðtollsreikningi og til tekna á viðskiptamannareikningi 2% innheimtulaun þau, sem um ræðir í 26. gr. tollskrárlaganna.

49. gr.

Með mánaðarskilagrein er átt við skilagrein þá, sem um ræðir í 13. gr. reikningskilareglugerðarinnar.

Í mánaðarskilagrein skulu koma fram eftir því, sem tilfalla, þessi aðflutningsgjöld:

A. Undir rikissjóð:

1. Vörumagnstollur.
2. Verðtollur.
3. Gúmmígjald.
4. Benzíngjald.
5. Viðaukagjald.
6. Tollskoðunargjald.

Þá skulu koma hér til frádráttar 2% innheimtulaun af verðtolti.

B. Undir aðra sjóði:

1. Leyfisgjald.
2. Eftirlitsgjald.

X. KAFLI

Endurskoðun tollheimtna.

50. gr.

Ráðuneytið endurskoðar skilríkin fyrir tollheimtum eftir því, sem þau berast því. Þá gætir það þess við þá endurskoðun og á annan hátt, að fylgt sé fyrirætlum þessarar reglugerðar.

Við endurskoðun ráðuneytisins á tollheimtum er til eftirlits því, að tollskil séu innt af hendi fyrir allar þær sendingar, sem eru á farmskrám og í farangursbókum, merkt við á heildarfarmskránnar og farangursbókaeftirritin eftir þessum reglum:

1. Ef um fullnaðargreiðslu er að ræða, er skráð við hverja vörusendingu tollreikningsnúmerið.

2. Ef sett hefir verið fjártrygging, er skráð númerið á bráðabirgðatollkvittuninni.

3. Ef skilum hefir verið lokið með framlagningu sérstaks aðflutningsskjals, t. d. vottorði samkvæmt m-lið 2. gr. tollskrárlaganna, er bæði skráð eftir hvaða lagastað sendingin er tollfrjáls og eins dagsetningin á hinu framlagða sérstaka aðflutningsskjali, sem leitt hefir til tollfrelsisins, t. d. tollfrjáls eftir m-lið 2. gr. tollskrárlaganna, sbr. vottorð, dags. 1. apríl 1940.

Í skjalasafni ráðuneytisins er tollreikningunum og bráðabirgðatollkvittunum fyrir hvert ár raðað eftir númerum. Hinum sérstöku aðflutningsskjölum er hinsvegar

122 raðað þar eftir dagsetningum. Sama gildir um affermingarbækur, talningaryfirlit 26. júlí og bréf um breytingar á farmskrám.

Eftir endurskoðun er tollskýrslueintökum aðflutningsskýrslanna og vörureikningunum eða tollseðlum, sem fylgja skýrslunum, fyrst raðað eftir tollumdæmum og síðan eftir afgreiðslunúmerum fyrir hvert tollumdæmi, en þannig eru skjöl þessi send vörureikningaefirlitinu.

Við endurskoðun tollheimtanna er þess gætt, hvort hagstofan hefir fengið eða fær hagskýrslueintök aðflutningsskýrslanna. Að því er varðar kaupstaðina er þess gætt, hvort á tollskýrslueintökunum sé áletrunin um það, að hagskýrsla hafi verið send hagstofu, en við viðtöku aðflutningsskýrslanna frá öðrum stöðum en kaupstöðunum eru hagskýrslueintökin tekin frá og send hagstofunni.

Ráðuneytið sendir tollyfirvöldunum athugasemdir við tollreikningana í tveimur eintökum. Tollyfirvöldin skulu svo endursenda annað eintakið með árituðum svörum, en hinu eintakinu skulu þau halda eftir.

XI. KAFLI

Vörureikningaefirlitið.

51. gr.

Vörureikningaefirlitið er sérstök stofnun í sambandi við tollstjóraembættið í Reykjavík og veitir tollstjórinn þar því forstöðu, en eftir endurskoðun í ráðuneytinu eru þangað sendar allar aðflutningsskýrslur og vörureikningasamrit til athugunar á því, hvort verð það, sem tilgreint er á þessum skjölum sé ekki undir almennu tollverði og að tollsvik hafi ekki verið höfð í frammi. Vörureikningssamrit með vörum, sem koma til tollmeðferðar í Reykjavík, skulu þó einnig athuguð í vörureikningaefirlitinu eftir því, sem vörur eru afgreiddar þar, enda þótt að ráðuneytið hafi ekki endurskoðað tollmeðferðina.

52. gr.

Vörureikningaefirlitið skal halda spjaldskrá yfir tollverð allra þeirra vara, sem koma til tollmeðferðar og því berast vörureikningssamrit um, ásamt upplýsingum um það, hvernig vörurnar eru seldar, hvenær sala fór fram, greiðsluskilmála eða önnur greiðsluskilyrði og önnur atriði, sem ráða má af vörureikningum og máli skipta um tollverð varanna. Vörureikningaefirlitið skal gefa tollyfirvöldum, tollgæzlumönnum og öðrum tollstarfsmönnum upplýsingar úr spjaldskránni til afnota við eftirlit sitt og mat vara til tolls.

53. gr.

Starfsmenn vörureikningaefirlitsins teljast til tollstarfsmanna og því er þeim heimilt samkv. 6. mgr. 13. gr. tollskrárlaganna að ganga úr skugga um það, hvort þeir, sem fá verðtollsskyldar vörur frá útlöndum, leggja fram rétt gögn um tollverð þeirra vara, með því að athuga verzlunarbækur hlutaðeiganda, bréfaviðskipti og önnur skjöl, sem að dómi þessara starfsmanna geta veitt upplýsingar um þau atriði, sem nefnd voru.

54. gr.

Starfsmenn vörureikningaefirlitsins skulu vera valinkunnir menn. Áður en þeir taka til starfa, skulu þeir vinna eið eða drengskaparheit að því, að þeir skuli ekki láta uppi við neina óviðkomandi upplýsingar um það, sem þeir komast að í starfi sínu um seljendur og kaupendur aðfluttra vara og um verzlunarhagi þessara manna eða annara. Eiður þessi eða drengskaparheit skulu vera skrifleg og geymast meðal embættisskjala tollstjórans í Reykjavík.

55. gr.

122
26. júlí

Ef það kemur í ljós við vörureikningseftirlit eða á annan hátt, að aðflutnings-skýrsla eða þau skjöl, sem viðtakandi hefir lagt fram til staðfestingar því verði, sem tilgreint er í aðflutningsskýrslu, eru röng, skulu starfsmenn vörureikningaef-tirlitsins með heimild í ákvæðum 2. mgr. 14. gr. tollskrárlaganna, ef þeir telja sér ekki fært að ákveða verð vöru til veðtollsákvörðunar, fá það ákveðið með matsgerð á kostnað viðtakanda, en um það mat gilda sömu reglur og um mat það, sem um ræðir undir nr. 9c_{yx} í 7. gr.

56. gr.

Vörureikningaef-tirlitið skal fyrst raða vörureikningssamritum og aðflutnings-skýrslum eftir tollumdæmum og síðan eftir afgreiðslunúmerum fyrir hvert tollum-dæmi. Skýrslurnar og reikningssamritin skulu geymd þannig, að útilokað sé að óvið-komandi geti verið að hnýsast í þau.

XII. KAFLI

Sýnishornasafnið.

57. gr.

Sýnishornasafnið er sérstök stofnun í sambandi við tollstjóraembættið í Reykja-vík og veitir tollstjórinn þar því forstöðu, en þangað skulu send til yfirlits og geymslu öll sýnishorn, sem tollstofnanir taka af aðfluttum vörum, en til sýnishorna í þessu sambandi teljast myndir eða teikningar af vörum og lýsingar á þeim, ef þessar myndir, teikningar eða lýsingar eru gerðar í sambandi við tollflokkun vara og geta haft þýðingu í sambandi við viðleitni á að samræma tollflokkunina. Sýnishornum þessum skal raðað eftir tollflokkum, en halda skal spjaldskrá yfir sýnishornin eftir stafrófsröð vöruheita.

Starfið í sýnishornasafninu er fólgið í því að svara fyrirspurnum frá innflytj-endum, tollyfirvöldunum, sérstökum tollgæzlumönnum og öðrum tollstarfsmönnum um það, hvernig tollflokka skuli vörur.

Taka skal tvö eftirrit af öllum skriflegum álitserðum frá sýnishornasafninu og skal annað eftirritið sent fjármálaráðuneytinu. Þá sendir ráðuneytið sýnishorna-safninu eftirrit af öllum úrskurðum um tollun vara, hvort sem það er vegna fyrir-spurna frá innflytjendum eða vegna endurskoðunar tollreikninga. Í sýnishornasafn-inu skal mánaðarlega gera yfirlit um álitserðir og úrskurði um tollun vara og senda yfirlit þetta öllum tollstofnunum.

Hinir sérstöku tollgæzlumenn ríkisins skulu eftir því, sem við verður komið, starfa til skiptis í sýnishornasafninu.

58. gr.

Í 24. gr. tollskrárlaganna segir, að við tollskoðun sé toleftirlitinu heimilt að taka og halda eftir nauðsynlegum sýnishornum af vörunum án endurgjalds.

Ef ekki er mælt fyrir á annan veg eða það leiðir af eðli vörunnar eða eðli-legri stærð hennar, skulu stærð sýnishorna vera þessi:

1. Af vökvum minnst 100 cm².
2. Af spunavörum 4 cm á breidd og 12 cm á lengd. Við töku sýnishorna af þessum vörum skal þess gætt, að röndin á spunavörunni sjáist greinilega á sýnis-horninu, ef við verður komið.
3. Af pappír og pappa 10 × 10 cm.
4. Af öðrum föstum efnum minnst 25—50 grömm.

Sýnishornin skulu tekin þannig, að sem minnst skemmd verði á hinum að-fluttu vörum.

122 Sýnishorn af vörum þeim, sem talin eru undir nr. 1 og 4 í þessari grein, skulu, ef við verður komið með góðu móti, sett í gegnsæ 100 gr. glös og skal glösunum lokað vel þegar eftir sýnishornatökuna. Á umbúðunum eða á miða festum við umbúðirnar skulu tilgreind þessi atriði:

1. Heiti vöru, merki og númer hennar.
2. Með hvaða skipi varan kom, komudag þess skips til hlutaðeigandi tollhafnar og farmskrárnúmer eða númer í farangursbók.
3. Hvar og hvenær sýnishornið var tekið.
4. Hver tók sýnishornið.
5. Hvernig varan var tollflokkuð.

Ef sýnishorn er tekið í sambandi við ágreining um tollun vöru, skulu sýnishornin jafnan innsiglið með tollinnsigli.

Við töku sýnishorna skal auk þess fylgja öllum þeim varúðarreglum, sem getið er í vöruhandbókinni við tollskrána í kaflanum um töku sýnishorna.

59. gr.

Eftirleiðis skal taka sýnishorn af öllum spunavörum, -pappír og pappa, sem koma til tollmeðferðar, nema af fatnaðarvörum og ef verulegt tjón hlýzt af sýnishornatökunni, en sá fyrirvari telst ekki eiga við, ef um er að ræða ósaumaðar og ótilsniðnar vefnaðar- eða prjónavörur.

Sýnishorn þessi skulu utan Reykjavíkur fest við vörureikningana, sem fylgja tollbókinni, en í Reykjavík skulu þau fest við tollafgreiðsluseðlana, sem skulu þegar eftir tollun fara inn á sýnishornasafnið.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

60. gr.

Aðflutningsgjöld þau, sem greiða ber samkvæmt tollskránni, skal samkvæmt 19. gr. tollskrárlaganna, sbr. b-lið ákvæðis um stundarsakir, einnig greiða af vörum, sem innfluttar höfðu verið fyrir 1. febr. 1940, en aðflutningsgjöld höfðu ekki verið greidd af þá.

61. gr.

Ef ágreiningur rís um það, hvernig tolla skuli vöru, sker fjármálaráðherra úr þeim ágreiningi og er sá úrskurður samkvæmt 20. gr. tollskrárlaganna fullnaðarúrskurður í málinu, eða með öðrum orðum dómstólarnir eiga ekki úrskurðarvald í slíkum málum.

Þegar leitað er úrskurðar þess, sem um ræðir í 1. mgr., skulu samkvæmt 20. gr. tollskrárlaganna fylgja erindinu til ráðuneytisins öll þau skjöl, sem skipta máli um tollun vöru, s. s. vörureikningur og önnur aðflutningsskjöl. Þá skal og senda með erindinu sýnishorn af vörunni, en verði því ekki við komið, skal senda nákvæma teikning eða lýsing á vöru þeirri, sem ágreiningur er um.

62. gr.

Ef deila kemur upp um það, hvað skuli telja almennt verð vöru, almennt flutningsgjald eða annan almennan kostnað, sem fellur á aðfluttar vörur, skal fjármálaráðherra samkvæmt 21. gr. tollskrárlaganna eiga fullnaðarúrskurð um það mál.

63. gr.

Í tollgeymslu má aðeins láta vörur þær, sem yzt til hægri í öðrum dálki tollskrárinnar eru merktar með stóru enni (N), sbr. 22. gr. tollskrárlaganna.

64. gr.

122

Tollstarfsmönnum öllum — þar með taldir starfsmenn vöruaikningaæftirlitsins, sýnishornasafnsins og þeir starfsmenn ráðuneytisins, sem endurskoða tollreikningana — er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi frá því, er þeir komast að í starfi sínu um verzlunarhagi einstakra manna eða fyrirtækja, þar með talin hverskonar vitneskja, sem ráða má af samritum af vöruaikningum, sem tollstofnanir halda eftir, svo og vitneskja, sem fæst við rannsókn á bókhaldi innflytjenda.

Vöruaikningaæftirlitinu og starfsmönnum ráðuneytisins, sem vinna að endurskoðun, er óheimilt að láta neinum óviðkomandi — þar með taldar opinberar stofnanir, nema rannsóknarlögreglu að undangengnum dómsúrskurði — í té vöruaikningssamrit, upplýsingar úr þeim eða upplýsingar úr tollverðsspjaldskránni fyrr en fyrir liggur skriflegur úrskurður fjármálaráðherra þar að lútandi.

Allir tollstarfsmenn skulu gæta þess, að aðflutningsskýrslur, vöruaikningar og aðflutningsskjöl liggi ekki þannig á glámbekk, að óviðkomandi geti verið að hnýsast í þessi skjöl. Sérstaklega er það brýnt fyrir tollyfirvöldunum, að gæta þess, að fylgt sé þessum fyrirmælum.

65. gr.

Þau tollyfirvöld, sem 1. febr. 1940 fengu 2% innheimtulaun af verðtolti, skulu fá þau af verðtolti, sem þau innheimta eftirleiðis.

66. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 48. gr. laga nr. 63/1937, um tollheimtu og tolleftirlit, öðlast þegar gildi.

Með henni eru úr gildi numin 5. og 6. gr. reglugerðar nr. 82, 11. des. 1929, um opinber reikningsskil, og önnur reglugerðarákvæði, sem koma í bága við þessa reglugerð.

Fjármálaráðuneytið, 26. júlí 1940.

Jakob Möller.

Magnús Gíslason.

Viðbætur.

Viðskiptanefndargjald.

Samkvæmt bréfi fjármálaráðuneytisins til tollyfirvaldanna, dags. 2. apríl 1940, 2. apríl 1940 skal greiða af öllum aðfluttum vörum á farmskrám nema þeim, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaganna, $\frac{1}{2}\%$ af verðmæti varanna, þó ekki lægra gjald en kr. 0.50.

Gjaldið skal miða við það á vörunni, sem verðtollur er miðaður við, sbr. 10. gr. tollskrárlaganna nr. 62/1939, og skal það fyrst um sinn fært í viðaukagjaldsdálkinn í tollbókinni, en viðaukagjaldið skal á meðan fært í strikaða dálkinn fremst í athugasemdadálknum og skal viðaukagjaldið allt að einu vera innifalið í samtalsupphæð aðflutningsgjaldanna, þó að það sé fært svo aftarlega í tollbókinni.

Gjaldi þessu ber að skila til ríkisféhirðis á sama hátt og gjöldum í ríkissjóð og skal það sérstaklega aðgreint á skilagrein, en á skilagreininni skal það fært undir „Aðra sjóði“.

Rafmagnseftirlitsgjald.

Samkvæmt 7. gr. reglugerðar nr. 72/1940, um breyting á reglugerð nr. 61/1933, 21. maí 1940 um raforkuvirki, sbr. 2. gr. laga nr. 38/1939, um breyting á lögum nr. 83/1932, um raforkuvirki, skal innheimta með aðflutningsgjöldum gjald til rafmagnseftirlits rík-

- 122** isins, er nemur $\frac{3}{4}\%$ af innkaupsverði allra raforkuvirkja, raftækja og hverskonar
 26. júlí raffanga, sem flutt eru til landsins, nema af raforkuvirkjum til skipa og annara far-
 artækja, s. s. bifreiða, svo og ekki heldur af raforkuvirkjum til Landssímans og til
 21. maí Ríkisútvarpsins, sem eru beinlínis ætluð fyrir starfrækslu þessara stofnana.

1940

Gjald þetta ber að miða við verð það á vörunni, sem verðtollur er miðaður við, sbr. 10. gr. tollskrárlaganna nr. 62/1939, og skal það fyrst um sinn fært í tollbókinni í sérstakan strikaðan dálk í athugasemdadálknum og þar að auki skal það vera innifalið í samtalsfjárhæð aðflutningsgjaldanna. Við tollmerkingu á innkaupsreikningi skal gjaldið kallað rafmagnseftirlitsgjald.

Gjaldi þessu skal skilað til ríkisféhirðis á sama hátt og gjöldum í ríkissjóð, og skal það sérstaklega aðgreint á skilagrein, en á skilagreininni skal það fært undir „Aðra sjóði“.

123

6. ágúst

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 122 29. des. 1931, um einkasölu á tóbaki.

1. gr.

9. gr. reglugerðar nr. 122 29. des. 1931, um einkasölu á tóbaki, orðist svo:

Hámarksálagning á tóbaksvörum í smásölu má eigi vera hærri en 20%, miðað við verð einkasöluunnar, að viðbættum flutningskostnaði til útsölustaðarins.

Fyrir flutningskostnaði til útsölustaðar má eigi reikna hærri viðbótarálagningu en 3%.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem gengur þegar í gildi, er sett samkvæmt lögum nr. 58 8. sept. 1931, um einkasölu á tóbaki.

Fjármálaráðuneytið, 6. ágúst 1940.

Jakob Möller.

Magnús Gíslason.

124

REIKNINGUR

Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1939.

Tekjur:

1. Í sjóði 31. des. 1938	kr.	7617.71
2. Gestafé	kr.	829.25
3. Tillög vitavarða	—	649.52
4. Tillag ríkissjóðs	—	1000.00
5. Vextir	—	1393.48
		<hr/>
		3872.25

Kr. 11489.96

Gjöld:

1. Greiddur styrkur	kr.	1776.00
2. Í sjóði við uppgjör	—	9713.96

Kr. 11489.96